

การศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการส่งออกยางพารา
ในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

โดย

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ข)

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการส่งออกยางพาราในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตร ระบบการส่งออกยางพารา ตลอดจนแนวทางพัฒนาระบบการส่งออกยางพาราในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ด้วยวิธีศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณการส่งออกยางพาราและการจัดทำกลยุทธ์ทางเลือกโดยใช้ Tows Matrix (Generating alternative strategies using Tows Matrix) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบการส่งออกในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ระยะเวลาศึกษาตั้งแต่ ตุลาคม 2558 - กันยายน 2559

ผลการศึกษาพบว่า ไทยส่งออกยางพาราไปประเทศจีนมากที่สุด ร้อยละ 49.95 รองลงมาเป็นมาเลเซีย ญี่ปุ่น และ สหรัฐอเมริกา โดยได้พัฒนาระบบการส่งออกจากระบบ Manual (เป็นระบบเก็บข้อมูลใบส่งสินค้าเป็นเอกสาร) มาเป็นระบบ Paperless (เป็นระบบศุลกากรไร้เอกสาร) มีหน่วยงานดำเนินการ 3 หน่วยงาน คือ 1) กรมวิชาการเกษตร ดำเนินการในเรื่องการขออนุญาตค้ายางพารา ส่งออกยางพาราไปนอกราชอาณาจักร ใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งออกยางพารา 2) การยางแห่งประเทศไทย ดำเนินการเรื่องรับชำระเงินสงเคราะห์เข้ากองทุนการทำสวนยาง 3) กรมศุลกากรดำเนินการผ่านพิธีการส่งออกผ่านพิธีการศุลกากร สำหรับแนวทางการพัฒนาระบบการส่งออกยางพารา การส่งออกยางพาราในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราแบบครบวงจร โดยการตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา พัฒนาระบบ NSW (National Single Windows) โดยรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนด้านซอฟต์แวร์ (Software) รวมถึงการพัฒนาและขยายพื้นที่ทำเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน

ในการศึกษามีข้อเสนอแนะว่าควรมีการแปรรูปยางพาราให้มากขึ้น ควรพัฒนาให้เกิดการบริหารแบบเบ็ดเสร็จ และการขยายอายุสัมปทานให้แก่เอกชนผู้บริหารท่าเรือจากระยะเวลาครั้งละ 5 ปี เป็นครั้งละ 25 ปี

Abstract

The objectives of “Study on the development of the rubber export system Songkla Special Economic Zone” are to study on rubber export situation including rubber export system, and to get the recommendation for further export system development in Songkla special Economic Zone. The TOWS Matrix was used as a tool for this study done during October 2015 to September 2016.

The study found that the first destination of the Thai rubber export is to China by 49.95 percent of total export. The second, the third, and the fourth are Malaysia, Japan and United States of America, respectively. Thailand now develops the new export system with moves from the manual system (documental records) to the paperless system (electronic records without paper). The new paperless system is conducted by three official departments including 1) Department of Agriculture, implementing on rubber trade permission, certificating on rubber export permission, 2) Rubber Authority of Thailand, working on charging the subvention to the rubber plantation fund, and 3) Custom Department managing on the export custom clearance. The development of the rubber export system in Songkla Special Economic Zone will promote the development of the complete rubber industrial system by establishing the Rubber Industrial City, develop NSW (National Single Windows) system by the government support on the software and cost of port expansion. The major aim of the support is to increase the competitiveness of Thai rubber export with neighboring countries.

The study also recommends that Thailand should export rubber in form of processed products, develop its export manage to the integrated management system and expand the concession period to the private sector who owns the port concession from 5 years to 25 years.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ข)
Abstract	(ค)
คำนำ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	1
1.4 วิธีการวิจัย	1
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี	4
2.1 การตรวจเอกสาร	4
2.2 แนวคิดและทฤษฎี	7
บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไป	12
3.1 สภาพทั่วไป	12
3.2 นิคมอุตสาหกรรม	15
3.3 การขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา	20
3.4 การสนับสนุนจากภาครัฐ	23
บทที่ 4 ผลการวิจัย	25
4.1 สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญผ่านด้านการค้าชายแดนสะเดาและ ด่านปาดังเบซาร์จังหวัดสงขลา	25
4.2 การบริหารจัดการสินค้าทางการค้าผ่านด้านการค้าชายแดนสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา	37
4.3 แนวทางการพัฒนา	39
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	45
5.1 สรุป	45
5.2 ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก	48
ภาคผนวกที่ 1	49

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด้านสะเดา	25
ตารางที่ 2	ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด้านปาดังเบซาร์	25
ตารางที่ 3	ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด้านสะเดา (แยกชนิดสินค้า)	26
ตารางที่ 4	ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ ไปต่างประเทศทางด้านปาดังเบซาร์ (แยกชนิดสินค้า)	27
ตารางที่ 5	การส่งออกยางพาราแยกตามด่านในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา	29
ตารางที่ 6	การส่งออกยางพาราแยกตามชนิดของยาง	31
ตารางที่ 7	การวิเคราะห์ TOWS Matrix	38

(๒)

สารบัญตารางภาคผนวก

	หน้า
ตารางผนวกที่ 1 การส่งออกแยกตามชนิดยาง	78

(ซ)

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก (ซ้าย) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 (ขวา)	14
ภาพที่ 2 การส่งออกยางพารา (ด้านสะเดาและด้านปาดังเบซาร์)	30
ภาพที่ 3 แสดงการส่งออกน้ำยาง แยกตามชนิดยาง	31
ภาพที่ 4 แสดงการส่งออกยางแท่ง แยกตามชนิดยาง	32
ภาพที่ 5 แสดงการส่งออกยางผสม แยกตามชนิดยาง	33
ภาพที่ 6 แสดงการส่งออกยางแผ่น แยกตามชนิดยาง	34
ภาพที่ 7 แสดงการส่งออกยางอื่น แยกตามชนิดยาง	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการวิจัย

รัฐบาลของไทยมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) จากมติที่ประชุม คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2557 ได้เห็นชอบให้ พื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรกของไทย จำนวน 5 พื้นที่ชายแดน โดยในพื้นที่ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 จังหวัดสงขลา (สศท.9) มีการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 เห็นความสำคัญในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ และ ประสงค์จะศึกษาในส่วนของสินค้าเกษตรถึงผลที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา โดยเฉพาะ การอำนวยความสะดวกทางการค้าสินค้าเกษตร ขั้นตอนการดำเนินงานผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในการพัฒนา

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 จึงทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการส่งออกยางพาราใน เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินงาน และกำหนดนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษได้รับประโยชน์จากการ ดำเนินธุรกิจเพื่อสร้างรายได้และมูลค่าทางการค้าให้กับประเทศเพิ่มมากขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษา ทำการศึกษาสินค้ายางพาราเนื่องจากมีมูลค่าทางการค้าจำนวนมากการส่งออกยางพารามีระบบที่ซับซ้อน ซึ่ง คาดว่าสามารถเป็นตัวแทนสินค้าเกษตรได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์การค้ายางพารา ผ่านด่านการค้าชายแดนจังหวัดสงขลา
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการด้านการส่งออกสินค้ายางพาราในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา
- 1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบการส่งออกการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากร	เกษตรกร ผู้ประกอบการส่งออก-นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญ
เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
1.3.2 พื้นที่การศึกษา	พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา
1.3.3 ระยะเวลาข้อมูล	เดือนตุลาคม 2558 – กันยายน 2559

1.4 วิธีการวิจัย

1.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลในการศึกษาได้มาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ดังนี้

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ (1) เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ในระดับพื้นที่ อันได้แก่ ยางพารา (2) เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ /เอกชน (3) ผู้ประกอบการค้าส่งออก (4) ผู้จัดการสหกรณ์ที่รวบรวมสินค้าเกษตรของไทย-มาเลเซีย ในหลายประเด็น ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ

สิทธิประโยชน์และผลกระทบที่เกิดจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งทางด้านการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ สถานการณ์การส่งออกสินค้าเกษตร (ชนิด ปริมาณและมูลค่าการค้า) เส้นทางขนส่งสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย-มาเลเซีย และระเบียบพิธีการทางศุลกากรเปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การบริหารจัดการสินค้า/ความพร้อมในการทำธุรกรรมการค้าชายแดนด้านการเกษตรของไทยกับรัฐเคดะห์ประเทศมาเลเซียเกี่ยวกับความร่วมมือในการเชื่อมโยงธุรกิจตามนโยบายรัฐบาล การเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของสหกรณ์ด้านการรวบรวม แปรรูป และเก็บรักษาผลผลิตให้คงคุณภาพทัดเทียมภาคเอกชน รวมถึงวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน-ภายนอกด้านการพัฒนาการเกษตรจากการเปิดประชาคมอาเซียน ผลกระทบ และประโยชน์ในการดำเนินนโยบายส่งเสริมการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ปัญหาอุปสรรคทางการค้าของสินค้าเกษตรตามแนวชายแดน และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาได้แก่ (1) เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัดสงขลา จำนวน 40 ราย (2) เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 11 หน่วยงาน ประกอบด้วย ด้านศุลกากรป่าดงเบขาร์ ด้านศุลกากรสะเดา ด้านตรวจพืชป่าดงเบขาร์ ด้านตรวจพืชสะเดา ด้านตรวจสัตว์น้ำป่าดงเบขาร์ ด้านตรวจสัตว์น้ำสะเดา ด้านกักกันสัตว์ป่าดงเบขาร์ สหกรณ์จังหวัดสงขลา ศูนย์ควบคุมยางสงขลา การยางแห่งประเทศไทยสาขาสะเดา และสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภาคใต้ (3) ผู้ประกอบการค้าส่งออก จำนวน 5 ราย ประกอบด้วย บริษัทหาดสินลาแท็ก จำกัด บริษัทถาวรอุตสาหกรรมกรู๊ป จำกัด บริษัทไทยเทครีบบอร์ จำกัด บริษัทไทยฮั่ว จำกัด และบริษัทซิลโล่ท์ จำกัด (4) ผู้จัดการสหกรณ์ ประกอบด้วย สหกรณ์การเกษตรจะนะ สหกรณ์การเกษตรรัตภูมิและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรสงขลา

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสาร หนังสือ บทความ วารสารสิ่งพิมพ์ งานวิจัย เอกสารงานโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานหอการค้าจังหวัดสงขลา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา ด้านศุลกากรจังหวัดสงขลา สำนักผังประเทศและผังภาค เป็นต้น

1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) วิเคราะห์สถานการณ์การค้า ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าที่เกิดขึ้นจากการส่งออกสินค้าทางการเกษตร และอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการค้าผ่านด่านการค้าชายแดนสะเดา จังหวัดสงขลา จากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างง่าย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ประกอบคำอธิบายค่า

2) วิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการด้านการส่งออกยางพาราของพ่อค้าเอกชนในพื้นที่ภายใต้ นโยบายภาครัฐ

3) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ในการตรวจสอบเพื่อทราบการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการตรวจสอบความสามารถและความพร้อมที่ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อนขององค์กร (Weakness) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง การประเมิน

สภาพแวดล้อมในที่ไม่สามารถควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจึงต้องศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสภาพแวดล้อมดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะที่เป็นโอกาส หรืออุปสรรค โดยนำปัจจัยทั้ง 4 อย่างมาจัดอยู่ในรูปของเมตริกซ์ เรียกว่า TOWS Matrix เป็นการจัดทำกลยุทธ์เพื่อให้เกิดทางเลือกหลายๆทาง กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นโดยการใช้จุดแข็งเพื่อฉกฉวยโอกาส ถือเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Offense) ส่วนกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นปรับปรุงจุดอ่อนและในขณะเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือข้อจำกัดก็ถือเป็นกลยุทธ์ในเชิงรับหรือป้องกันตัว (Defense)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เกษตรกรผู้ผลิต ผู้ประกอบการค้า และผู้จัดการสหกรณ์ที่ต้องการส่งออกยางพาราใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการผลิต การตลาด การส่งออก การวางแผนการค้า การลงทุน เพื่อสนับสนุนและพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันได้ในตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.5.2 เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายด้านการบริหารจัดการสินค้ายางพาราในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ และจัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตรจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร แนวคิดและทฤษฎี

2.1 การตรวจเอกสาร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 2 (2554) ได้ศึกษาสถานการณ์การค้าชายแดนไทย-พม่า ปี 2554 กับการเตรียมพร้อมมุ่งสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษา พบว่า การค้าชายแดนไทย-พม่า ด้านอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ในช่วงตั้งแต่ปี 2550-2554 ไทยได้ดูแลการค้าอย่างต่อเนื่อง การส่งออกส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเพื่ออุปโภคและบริโภค รูปแบบทางการค้าในเขตชายแดนไทย-พม่า มีทั้งการนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างกัน ลักษณะการนำเข้าสินค้าจากพม่าเข้าสู่ไทยจะดำเนินการโดยมีข้อตกลงซื้อขายระหว่างกันของผู้ซื้อและผู้ขายมาก่อน ผู้ขายจะขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางถนนมิตรภาพไทย-พม่า และทำข้ามธรรมชาติจำนวน 24 แห่ง อีกทั้งจุดนำเข้าและกักกันสัตว์ จำนวน 11 จุด เพื่อส่งมอบให้แก่ผู้นำเข้าไทย การนำเข้าสินค้าประเภทพืช ปศุสัตว์ และประมงจะต้องผ่านด่านกักกันเพื่อตรวจคุณภาพสินค้า/โรคต่างๆ ก่อนส่งมอบให้แก่ผู้นำเข้า มูลค่าการส่งออก 21,046.22 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 802.93 ล้านบาท เกินดุลการค้าเท่ากับ 20,243.69 ล้านบาท มีสินค้าเกษตรที่ลักลอบนำเข้า 584,311 บาท ลักลอบส่งออก 117,826 บาท หลังเข้าร่วม AEC คาดว่าจะมีผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ ปริมาณการซื้อขายเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัว ผู้ประกอบการภายในประเทศสามารถซื้อวัตถุดิบในราคาต่ำลง สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูงและที่ผ่านการรับรองคุณภาพมาตรฐานจะสามารถจำหน่ายได้ราคาสูง ปัญหาการลักลอบค้าชายแดนในบริเวณชายแดนจะหมดไป ข้อมูลด้านการค้าชายแดนไทย-พม่า จะเป็นมีระบบการจัดการที่ดีขึ้น ส่วนผลกระทบเชิงลบ ได้แก่ ปริมาณสินค้าจากต่างประเทศทะลักเข้ามาในประเทศส่งผลกระทบต่อระดับราคาสินค้า การนำเข้าสินค้าประเภทเมล็ดพันธุ์พืชได้อย่างเสรีอาจทำให้มีการลักลอบนำเข้าเมล็ดพันธุ์ข้าว GMOs ที่จะกระทบต่อคุณภาพการส่งออกสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างมหาศาล หากประเทศพม่าสามารถพัฒนากระบวนการผลิต และการตรวจ/ควบคุมโรคที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรได้ดีขึ้นอาจมีศักยภาพการผลิตเพื่อส่งออกสินค้าเกษตรได้มากขึ้น และอาจใช้ไทยเป็นทางผ่านเพื่อส่งออกสู่ประเทศในกลุ่มอาเซียน เกษตรกรที่มีพฤติกรรมนิยมใช้สารเคมีอาจจำหน่ายสินค้าได้ราคาต่ำกว่าหรือถูกกีดกันการนำเข้าสินค้าในประเทศได้ เกษตรกรไทยที่ยังคงเคยชินกับการใช้ปุ๋ยเคมี เครื่องมือเครื่องจักร และการจ้างแรงงานเพื่ออำนวยความสะดวกโดยไม่พยายามลดต้นทุนการผลิตอาจขาดทุนจากการผลิต ส่วนข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการเติบโตทางการค้าไทย-พม่า คือ ความไม่ชัดเจนและการหยุดชะงักของโครงการจัดทำเขตเศรษฐกิจพิเศษ อ.แม่สอด จ.ตาก และการสร้างสะพานเชื่อมต่อไทย-พม่าแห่งที่ 2 ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนไทย-พม่าที่ตอบสนองต่อการใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายการพัฒนาการค้าในระดับพื้นที่ ค่าผ่านแดนของไทยในสินค้าบางชนิดสูงมากทำให้ผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อน ในขณะที่บางประเทศได้มีมาตรการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการของตนเองในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ภาครัฐขาดการสนับสนุนนโยบายและงบประมาณด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าของผู้ประกอบการภาคเอกชนที่จะส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าทางการค้าในบริเวณชายแดนไทย-พม่า กฎระเบียบเกี่ยวกับการค้า การขนส่งสินค้า การเดินทางเข้า-ออกประเทศพม่ายังคงเข้มงวดอยู่มาก ในขณะที่ข้อจำกัดของพม่า คือ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างชนกลุ่มน้อยและรัฐบาลพม่าที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งอาจส่งผลทำให้การค้าระหว่างประเทศเติบโตได้ยาก กฎระเบียบด้านการค้าของพม่าไม่ให้ความสำคัญกับสิทธิของสินค้าทำให้สินค้าไทยอาจถูกลอกเลียนแบบได้โดยไม่ผิดกฎหมายของพม่า กฎระเบียบและข้อบังคับ

เกี่ยวกับการเดินทางเข้า-ออกในเขตพื้นที่การค้าไทย-พม่าขาดความยืดหยุ่น และขาดความพร้อมในระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะระบบไฟฟ้าที่มีปัญหาดับบ่อยครั้ง สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อรองรับการเข้า AEC คือ ภาครัฐควรปรับปรุงพฤติกรรมด้านการผลิตเน้นสู่ขอนามัยการพัฒนาคุณภาพสินค้า การลดต้นทุน การผลิต ในขณะที่หน่วยงานภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าปลอดภัยอย่างจริงจัง สมาคมผู้ค้า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนควรจัดเวทีเพื่อหารือและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว การทะลักของสินค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตของไทย ควรประชาสัมพันธ์กฎ/ระเบียบ/ขั้นตอนการนำเข้า และส่งออกต่างๆ ให้ชัดเจนและทั่วถึงในกลุ่มที่ต้องดำเนินการเกี่ยวข้องกับการค้าชายแดน และควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนให้เป็นทางการมากขึ้น

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 (2547) ได้ศึกษาสินค้าเกษตรชายแดนไทย-มาเลเซีย : กรณีศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่าประเทศมาเลเซีย เป็นตลาดส่งออกยางพาราที่สำคัญของประเทศไทย โดยมีความสำคัญเป็นอันดับ 4 รองจากญี่ปุ่น จีน และประเทศสหรัฐอเมริกา มีปริมาณการส่งออกยางพาราจากประเทศไทยไปประเทศมาเลเซียเพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2534 ปริมาณส่งออก 17,357 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นเป็น 131,737 เมตริกตันในปี 2540 และเพิ่มขึ้นเป็น 363,651 เมตริกตันในปี 2545 โดยจำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสด และน้ำยางข้นเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการส่งออกผัก และผลไม้สด พบว่าปริมาณการค้าผลไม้ที่ผ่านด่านทั้ง 2 ด้านมีมากในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มิถุนายน ซึ่งเป็นช่วงที่ทุเรียน และมะม่วง ออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก และตลาดมาเลเซียมีความต้องการสูง สำหรับพืชผักที่ส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศมาเลเซียจะมีทั้งผักที่ปลูกในจังหวัดสงขลา และจังหวัดใกล้เคียง เช่น คื่นช่าย กวางตุ้ง หอมแบ่ง และผักกาด ส่วนมากจะเป็นพืชผักประเภทกินใบ นอกจากนี้บางส่วนมีผักมาจากภาคกลาง ผ่านตลาดหัวอิฐ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นตลาดค้าส่งผัก-ผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ ผลจากการศึกษาดังกล่าวพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือเกิดการเน่าเสียระหว่างการขนส่งทำให้ขาดทุน ในขณะที่พืชผักประเทศมาเลเซียมีความต้องการสูง แต่เราไม่สามารถส่งออกได้เพียงพอรวมทั้งมีการเบี้ยวในการชำระเงิน เนื่องจากการค้าชายแดน ที่ทำการค้าโดยอาศัยความเชื่อถือ และทำการค้าเป็นเวลานาน ส่วนปัญหาที่สำคัญในการส่งออกยางพาราคือ เรื่องการสูญเสียน้ำหนักระหว่างการขนส่ง มีการเบี้ยวในการชำระเงินสัญญาการซื้อขาย มีการลักลอบส่งออกน้ำยางข้น ยางแท่ง ชียาง ทั้งนี้ประเทศมาเลเซียไม่อนุญาตให้รถบรรทุก (รถ 10 ล้อ) ของประเทศไทยเข้าไปส่งสินค้าในประเทศ

อาทิ ครุฑทากยวงศ์ (2544) รายงานวิจัยเรื่อง การค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันสภาพการค้า และการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนไทย-มาเลเซีย อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.81 โดยภาครัฐบาลและผู้ประกอบการธุรกิจการค้าบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย มีการเตรียมความพร้อมรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจดังกล่าวที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.11 โดยปัจจุบันภาครัฐทำการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.10 ช่วงเวลาเปิดตลาดมีผลกระทบต่อการพัฒนาธุรกิจการค้าชายแดน ธุรกิจการค้าที่ดำเนินการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจประเภทร้านค้า ห้องเที่ยว โรงแรมที่พัก โดยสินค้าที่ทำการซื้อขายเป็นสินค้าประเภทอุปโภคบริโภค เสื้อผ้า ผัก ผลไม้ และขนมขบเคี้ยว ลักษณะสถานที่ทำการค้าส่วนใหญ่เป็นตึกแถว บ้านเรือน แผงลอย รวมถึงการเปิดท้ายรถขายของ รูปแบบการค้ามีลักษณะซื้อขายโดยมีสถานที่ตั้งแน่นอน และนัดพบตามตลาดนัดบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ทำการซื้อขายโดยตรงไม่ผ่านนายหน้า บุคคลที่ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาจากชาวพื้นเมืองในท้องถิ่นนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ราคาสินค้าที่ซื้อขายบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย มีราคาขึ้นลงไม่แน่นอนขึ้นกับ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ สินค้าที่วางขายมีการติดป้ายบอกราคาบ้างไม่ติดป้ายบอกราคาบ้าง ปัจจุบันการซื้อขายสินค้าบริเวณชายแดนมีแนวโน้มซื้อขายมากขึ้น ร้อยละ 34.25 ของสินค้าทั้งหมด สินค้าที่ทำการซื้อขายมีทั้งสินค้าที่มีลักษณะเหมือนสินค้าทั่วไปในท้องตลาดสินค้าที่แตกต่างจากประเทศของผู้ซื้อ ตลอดจนสินค้าหนีภาษี โดยทำการค้าขายตลอดเวลาที่มีความสม่ำเสมอ สินค้าที่นำมาขายเป็นสินค้าที่ทำการผลิตเองและขายเอง คุณภาพของสินค้าที่ซื้อขายบริเวณชายแดนส่วนใหญ่สะอาด ปลอดภัยได้มาตรฐาน ร้อยละ 46.58 ของสินค้าทั้งหมด แหล่งที่มาของสินค้าที่ซื้อขายมาจากประเทศไทย ร้อยละ 40.27 ของสินค้าทั้งหมด จากประเทศมาเลเซีย ร้อยละ 32.01 ของสินค้าทั้งหมด ขนส่งสินค้าโดยใช้รถยนต์บรรทุก รถจักรยานยนต์ รถไฟ แพขนานยนต์ รถสามล้อพ่วง และกองทัพนม ซึ่งยังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน อัตราค่าขนส่งสินค้าบริเวณชายแดนมีอัตราขึ้นลงไม่แน่นอนขึ้นกับระยะทางและราคาน้ำมัน การชำระค่าสินค้านิยมใช้ เงินบาทและริงกิต ร้อยละ 76.71 ของมูลค่าสินค้าทั้งหมด วิธีการชำระค่าสินค้าบริเวณชายแดนชำระด้วยเงินสดโดยตรงผ่านระบบสถาบันการเงินเล็กน้อย และชำระโดยวิธีอื่น เช่น การแลกสินค้ากับสินค้า การใช้บัตรเครดิต เงินทุนที่ใช้ทำธุรกิจส่วนใหญ่เป็นเงินทุนของตนเอง จากสถาบันการเงินและหุ้นส่วน สภาพการหมุนเวียนเงินตราบริเวณชายแดนดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.81 ของสินค้าทั้งหมด รัฐบาลและผู้ประกอบธุรกิจการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย มีการเตรียมความพร้อมในอนาคตรองรับความเจริญเติบโตของธุรกิจการค้าชายแดน ประกอบด้วย การเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกแก่การค้าชายแดน การร่วมมือระหว่างไทย-มาเลเซีย ลดภาษีระหว่างกัน การขยายฐานการผลิตเพิ่มขึ้น การเร่งเจรจาเปิดด่านถาวร 24 ชั่วโมง การขยายพื้นที่ค้าขายเพิ่มขึ้น การเร่งสร้างเส้นทางเพิ่มขึ้นเพื่อเชื่อมต่อ การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทั้งสองอย่างสะดวกรวดเร็ว การลดขั้นตอน พิธีการทางศุลกากรให้น้อยลงการเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย การร่วมมือระหว่างไทย-มาเลเซียปราบปรามการค้าการรั่วไหลให้น้อยลงและหมดไป การขยายแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการการค้าชายแดน การเจรจาอนุญาตนำเข้าผักสด ข้าว เนื้อสัตว์ ผลไม้ เครื่องใช้อุปโภคบริโภคเข้าออกระหว่างประเทศทั้งสองโดยไม่จำกัดโควตา การเจรจาอนุญาตให้รถยนต์บรรทุกสินค้าของไทยสามารถเข้าไปขนถ่ายสินค้าในประเทศมาเลเซียได้โดยไม่จำกัดโควตา และการขยายด้านศุลกากรเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ภรณ์กัญ ธรรมรัตน์ (2542) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการปิดด่านชายแดนต่อการค้าชายแดนไทย-พม่า : ศึกษากรณีแม่สอด จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการค้าชายแดนด้านเมียวดี-แม่สอด มีรูปแบบการค้าชายแดน 2 รูปแบบ คือการค้าในระบบและการค้านอกระบบ โดยการค้าในระบบจะเป็นการค้าทั้งนำเข้าและส่งออกสินค้า โดยผ่านพิธีการศุลกากรทั้ง 2 ฝ่ายโดยถูกต้อง ส่วนการค้านอกระบบจะเป็นการค้าที่นำเข้าและส่งออกสินค้าโดยมิผ่านทางศุลกากร เป็นลักษณะของการลักลอบนำเข้าและส่งออก ส่วนการปิดด่านการค้าชายแดนนั้นส่วนใหญ่เป็นคำสั่งของรัฐบาลพม่า โดยมีสาเหตุหลักคือการเมืองภายใน และกรณีพิพาททางแม่น้ำเมยระหว่างไทยกับพม่า การสั่งปิดด่านจึงส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดน สินค้าไม่สามารถนำเข้าส่งออกได้ ส่วนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการค้าชายแดนระหว่างไทย-พม่านั้น ส่วนใหญ่เห็นว่ารัฐบาลควรหาแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์กับพม่าเองให้มากยิ่งขึ้น

กาญจนา โชคถาวร (2542) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการค้าชายแดนไทย-ลาว ในเขตภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า ความไม่สะดวกของการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ โดยเฉพาะใน สปป.ลาว การขาดแคลนสินค้าสาธารณูปโภคพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ในบริเวณจุดการค้าหลายแห่ง ปัญหาความไม่คล่องตัวของระบบการชำระเงินที่นิยมการชำระเงินโดยไม่ผ่านธนาคาร โดยเป็นเงินตราสกุลบาท หรือดอลลาร์

เท่านั้น และปัญหาภาวะเปียบต่างๆ ที่มีความแน่นอน และการบริหารจัดการในการดูแลด้านต่างๆ อย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านผ่อนปรนต่าง ๆ ปัญหาคู่แข่งทั้งจีนและเวียดนาม หรือสินค้าผ่านแดนจากประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับลาว มีปริมาณการแข่งขันมากขึ้น ปัญหาด้านข้อพิพาท ถึงแม้จะมีไม่มากนักแต่เป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวังมากเป็นพิเศษ ปัญหาประชากร สปป.ลาว มีอำนาจซื้อน้อย และภาวะเงินเฟ้อที่สูงและค่ากิบที่อ่อนตัวลงมาก ใน สปป.ลาว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายปริมาณการค้า ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจในแถบเอเชียและของไทยและลาวที่มีความเกี่ยวพันกันทำให้ภาวะการค้าและโอกาสของ การพัฒนาการค้าชายแดนในอนาคตไม่สามารถจะขยายตัวได้มากและรวดเร็วเท่าที่ควร ดังนั้นถึงแม้ภาวะการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ในเขตภาคเหนือตอนบนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด แต่ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ดังกล่าวมายังคงมีส่วนทำให้การขยายปริมาณการค้า มีไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้น หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเร่งด่วน ปรับปรุงระบบการคมนาคม แก้ไขภาวะเปียบและวิธีการชำระเงินให้มีความคล่องตัวดูแลป้องกันการค้ำอกระบบการจัดการดูแลการค้าชายแดนให้มีประสิทธิภาพ พร้อมปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้เหนือคู่แข่งเสมอ การพยายามร่วมมือแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้งสองฝ่ายโดยกลุ่มอาเซียนหรือกลุ่มนอกภูมิภาคพร้อมทั้งเร่งแก้ไขปัญหาระบบการติดต่อค้าขายของทั้งสองประเทศ และเร่งการขยายการค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน และเวียดนาม ก็จะทำให้ปริมาณการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว มีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก

2.2 แนวคิดและทฤษฎี

2.2.1 การค้าชายแดน

การค้าชายแดนมีวิวัฒนาการมาจากการกำหนดเส้นเขตแดนแบ่งพื้นที่การปกครองของประเทศต่างๆ โดยประชากรมีการไปมาหาสู่กัน มีเชื้อชาติ ชนเผ่า ภาษา เหมือนกัน เกิดความสัมพันธ์และขนบธรรมเนียม ประเพณี มีการนำผลผลิตมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อการดำรงชีพ จากปริมาณเพียงเล็กน้อย ต่อมาเมื่อผลผลิตมากขึ้นเกินความต้องการในการดำรงชีพจึงเริ่มมีการแลกเปลี่ยนผลผลิตเพื่อหวังผลกำไร แต่ครอบคลุมเฉพาะพื้นที่บริเวณแนวชายแดนของประเทศคู่ค้าที่มีเขตแดนติดต่อกัน จึงเกิดเป็นการค้าชายแดน นอกจากนี้ยังมีการส่งสินค้าผ่านประเทศที่มีชายแดนติดต่อกันไปยังประเทศที่สาม เกิดเป็นสินค้าข้ามแดนด้วย ซึ่งสำนักส่งเสริมการค้าชายแดนและมาตรการพิเศษทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน รวมถึงอธิบายรูปแบบของการค้าชายแดน ไว้ดังนี้

“การค้าชายแดน” หมายถึง การค้าที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ของประชาชนหรือผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด อำเภอ หมู่บ้าน ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้ทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้านานาชาติระหว่างประชาชนที่อยู่อาศัยตามบริเวณชายแดนของทั้งสองฝ่าย โดยมีมูลค่าครั้งละไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เช่น สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าเกษตรบางชนิด และสินค้าที่ทำได้จากธรรมชาติ ได้แก่ ของป่า ซากสัตว์ เป็นต้น เป็นการค้าที่มีกรรมวิธีไม่ยุ่งยาก และมีความสะดวกรวดเร็ว การค้าชายแดนมีทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยผ่านด่านศุลกากร และลักลอบค้าหรือการค้าที่ผิดกฎหมาย การค้าชายแดนจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันอื่นๆ และยังสามารถทำการค้าผ่านแดนไปยังประเทศใกล้เคียง เช่น เวียดนาม อินเดีย จีนตอนใต้ บังคลาเทศ และสิงคโปร์

“การค้าผ่านแดน” หมายถึง การค้าที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ที่ประชาชนหรือผู้ประกอบการค้าจากประเทศหนึ่งส่งผ่านประเทศที่สองไปยังประเทศที่สาม หรือจากประเทศที่สามผ่านแดนประเทศที่สองมายังประเทศที่หนึ่ง ทั้งนี้ แต่ละประเทศจะต้องยินยอมให้มีการขนส่งสินค้าผ่านแดนกันได้

สำหรับรูปแบบการค้าชายแดน มีดังนี้

1) นำติดตัวไปบริโภค (Consumer Trade) เป็นการซื้อ-ขายกัน ระหว่างประชาชนในบริเวณแนวชายแดนของทั้งสองประเทศ ส่วนมากจะเป็นสินค้าประเภทอุปโภคบริโภค ซึ่งจะดำเนินการซื้อ-ขายกันทุกวัน และไม่สามารถเก็บเป็นสถิติข้อมูลปริมาณการค้าได้

2) การค้าแบบเงินสด (Cash) เป็นการซื้อ - ขายกันในบริเวณชายแดนที่ใช้เงินสดและมีการสำแดงและเสียภาษี ณ ด่านศุลกากรที่ควบคุมพื้นที่นั้นๆ ผู้ซื้อจะเป็นผู้สำแดงตามระเบียบศุลกากร และมีการเก็บสถิติข้อมูลทางการค้า

3) การค้าแบบขายฝาก (Sale on Consignment license) เป็นการค้าแบบการให้สินเชื่อซึ่งกันและกัน การค้ารูปแบบนี้ต้องอาศัยความเชื่อใจกัน ซึ่งพ่อค้าชายแดนมีความสามารถในการติดต่อกับพ่อค้าในประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นผู้ที่ต้องการจะไปลงทุนทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านจะต้องติดต่อกับพ่อค้าชายแดน เพราะจะรู้ข้อมูลต่างๆ เป็นอย่างดีในการค้า และสามารถให้สินเชื่อแก่กันได้

4) การค้าแบบต่างตอบแทน (Balance Trade)

4.1) Import License คือ กรณีที่พ่อค้าในประเทศต้องการซื้อสินค้า และนำสินค้าของประเทศเพื่อนบ้านเข้ามา จะต้องส่งสินค้าของประเทศออกไปก่อน จากนั้นเมื่อมีการนำสินค้าเข้าและสินค้าออกในมูลค่าที่เท่ากันแล้ว ก็จะได้ License เมื่อพ่อค้าที่ทำการค้าได้ License แล้ว ก็จะนำ License ที่ได้ไปส่งสินค้านำเข้าได้ในมูลค่าที่เท่ากันกับที่ส่งสินค้าออก ที่ทุกประเทศทำการค้าในรูปแบบนี้เพื่อความเสมอภาคทางการค้า และรักษาเงินตรา และเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในประเทศของตน ประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่นิยมใช้วิธีการค้ารูปแบบนี้ คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ นิยมใช้มากกว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศกัมพูชา

4.2) Border Trade Agreement เป็นรูปแบบการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านโดยกระทรวงพาณิชย์ เข้าร่วมประชุม JTC (Joint Trade Committee) และกระทรวงการต่างประเทศ เข้าร่วมประชุม JTC (Joint Trade Committee) กับประเทศเพื่อนบ้านทุกปี เพื่อเจรจาเรื่องการค้าที่ค้าขายผ่านบริเวณชายแดนให้เป็นการค้าที่ถูกต้อง และมีรูปแบบที่ตรงกัน แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากสหภาพเมียนมาร์ ยังไม่ยอมแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับการค้ารูปแบบนี้

5) การค้าแบบหักบัญชี (Account Trade หรือ Counter Trade) เป็นนโยบายของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านเรียกร้อง เพื่อให้การค้าชายแดนเป็นการค้าที่ถูกต้อง จึงคิดรูปแบบการค้า โดยรัฐบาลของแต่ละประเทศเปิดบัญชีขึ้นมาบัญชีหนึ่ง หากผู้ค้ารายใดจะทำการค้าต้องมาลงทะเบียนเป็นผู้ค้า และดำเนินการส่งของเข้ามาแล้วไปตัดหรือหักบัญชีภายหลัง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจุบันไม่ได้ใช้แล้ว

6) การค้าแบบสากล (Normal Trade) เป็นการค้าแบบมาตรฐานสากล โดยใช้วิธีการเปิด L/C เป็นรูปแบบการค้าที่นิยมใช้แพร่หลาย

นอกจากนี้ รูปแบบการค้าชายแดน ยังแบ่งเป็นการค้าในระบบและการค้านอกระบบ ดังนี้

6.1) การค้าชายแดนในระบบ เป็นการค้าที่ต้องผ่านพิธีการศุลกากรทั้งนำเข้าและส่งออก โดยผู้ประกอบการต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออก

6.2) การค้าชายแดนนอกระบบ เป็นการค้าที่ไม่ผ่านระบบพิธีการศุลกากร เนื่องจากการค้าเล็กๆน้อยๆของประชาชนในพื้นที่ชายแดน ส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ทั้งนี้ เนื่องจากไทยและประเทศเพื่อนบ้านมีชายแดนที่ยาวติดต่อกัน ทำให้มีช่องทางผ่านแดนธรรมชาติจำนวนมาก เพื่อให้ประชาชนอาศัยเดินทางเข้า ออก และมีการลักลอบนำสินค้าข้ามแดน อย่างไรก็ตาม ได้มีการกำหนดจุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ไว้ดังนี้

(1) จุดผ่านแดนถาวร เป็นจุดผ่านแดนที่เปิดขึ้นเพื่อการค้า การสัญจรไปมาและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐบาลทั้งสองประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนทั้งสองประเทศ นักท่องเที่ยว และยานพาหนะ สามารถสัญจรไปมาเพื่อการค้า การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลทั้งสองประเทศ โดยในส่วนของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ลงนามในประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ และจะมีผลบังคับใช้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยปกติจุดผ่านแดนถาวรนี้จะถูกกำหนดให้เป็นด่านศุลกากรเสมอ ซึ่งด่านศุลกากร มีความสำคัญยิ่งต่อระบบการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดน สินค้าที่ผ่านเข้าออกเป็นสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องดำเนินการผ่านพิธีการ ด่านศุลกากร

(2) จุดผ่านแดนชั่วคราว เป็นจุดผ่านแดนที่มีผู้ร้องขอ กระทรวงมหาดไทยให้เปิดเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เป็นการเปิดเพื่อผ่อนผันให้มีการผ่านแดนได้ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะภายในห้วงเวลาที่กำหนดไว้แน่นอนเฉพาะกิจ ไม่มีผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย เมื่อครบกำหนดเวลาหรือบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว จะปิดจุดผ่านแดนทันที โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ลงนามในประกาศกระทรวงมหาดไทย ประกาศเปิดจุดผ่านแดนชั่วคราว ตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการ พิจารณาเปิดจุดผ่านแดนของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ปัจจุบันจะไม่มีด่านศุลกากรใดตั้งอยู่ ณ จุดผ่านแดนชั่วคราว

(3) จุดผ่อนปรน มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านด้านมนุษยธรรม และส่งเสริมความสัมพันธ์ของประชาชนในระดับท้องถิ่น เพื่อการผ่อนปรนให้มีการค้าขายสินค้าอุปโภคบริโภคและยารักษาโรคที่จำเป็น ซึ่งระดับท้องถิ่นของทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบร่วมกัน ทั้งนี้การประกาศเปิดจุดผ่อนปรนเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทยก่อนด้วย ปัจจุบันจะไม่มีด่านศุลกากรใดตั้งอยู่ ณ จุดผ่อนปรน

(4) จุดผ่านแดนสำรอง เป็นจุดที่ประชาชนทั้งสองประเทศใช้ผ่านเข้าออกไม่เป็นทางการ เป็นไปตามธรรมชาติและลักษณะภูมิประเทศ

2.2.2 แนวคิดการวิเคราะห์ SWOT (Strengths, Weakness, Opportunities and Threats Analysis) และ TOWS Matrix

เป็นวิธีการหรือเครื่องมือสำหรับการวางแผนกลยุทธ์ที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายในกิจการต่างๆ กระบวนการวิเคราะห์ SWOT จะทำให้ทราบสถานภาพปัจจุบันขององค์กรว่ามีลักษณะอย่างไรเพื่อหา กลยุทธ์ที่เหมาะสมให้แก่องค์กรนั้นๆ

(1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง การตรวจสอบความสามารถและความพร้อมที่ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อนขององค์กร (Weakness) ซึ่งจะช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาส (Opportunities) และหลบหลีกจากอุปสรรค (Threats) ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกได้ การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนยังช่วยระบุถึงจุดแข็งที่ซ่อนอยู่และจุดอ่อนที่ถูกกลบเกลื่อน องค์กรจะต้องสามารถระบุปัจจัยภายในขององค์กรที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนได้ เนื่องจากจุดแข็งนำไปสู่การได้เปรียบเทียบทางการแข่งขันเป็นสิ่งซึ่งองค์กรมทำอยู่หรือสามารถทำได้ดีกว่าคู่แข่ง จุดอ่อน คือ สิ่งซึ่งองค์กรมีหรือทำหรือไม่มีเลย ซึ่งในขณะที่ คู่แข่งขันสามารถทำได้ดีกว่า การพิจารณาจุดอ่อนและจุดแข็งสามารถเปรียบเทียบกับปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในอดีตขององค์กร (Past Performance) คู่แข่งขันที่สำคัญขององค์กร (Key Competition) และอุตสาหกรรมทั้งหมด

(2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง การประเมินสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจึงต้องศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสภาพแวดล้อมดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะที่เป็นโอกาส หรืออุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมภายนอกก็ส่งผลกระทบต่อองค์กรธุรกิจ แต่แต่ละแห่งในลักษณะที่แตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดโอกาสสำหรับองค์กรบางแห่งอาจจะกลายเป็นข้อกำหนดขององค์กรอื่น หรือถึงแม้องค์กรธุรกิจหลายแห่งอาจจะได้รับประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นคล้าย ๆ กัน แต่บางแห่งก็อาจจะได้รับประโยชน์มากกว่าแห่งอื่น เนื่องจากลักษณะที่แตกต่างกันขององค์กรธุรกิจและความสามารถของผู้บริหารในการที่จะกำหนดกลยุทธ์ที่ได้รับประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้น

สำหรับแนวคิดการวิเคราะห์ TOWS Matrix เป็นแมทริกซ์ที่แสดงถึงโอกาสและอุปสรรคจากภายนอกองค์กรที่สัมพันธ์กับจุดแข็งและจุดอ่อนภายในองค์กร โดยมีทางเลือกของกลยุทธ์ 4 ทางเลือก ซึ่งเกิดจากการจับคู่ระหว่างปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ดังตารางที่ 1

ตารางที่1 TOWS Matrix : (Threats - Opportunities - Weaknessess - Strengths)

TOWS Matrix		
	S	W
O	S – O Strategies ใช้จุดแข็งเพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส	W – O Strategies แก้ไขจุดอ่อนเพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส
T	S – T Strategies ใช้จุดแข็งแก้ไขและอุปสรรค	W – T Strategies ตัดทอน / เลิกกิจการ

ที่มา : พิบูล ฑีปะपाल การจัดการเชิงกลยุทธ์ (2546)

กลยุทธ์ SO หรือเรียกว่า กลยุทธ์จุดแข็งกับโอกาส ได้แก่ กลยุทธ์ที่องค์กรจะใช้จุดแข็งภายในองค์กรอาศัยประโยชน์จากโอกาส ณ ภายนอกที่เปิดโอกาสให้ ซึ่งทุกองค์กรต่างมีความต้องการจะสร้างความเข้มแข็งภายในเพื่อสามารถอาศัยประโยชน์จากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ณ ภายนอก ซึ่งมีหลายองค์กรใช้กลยุทธ์ WO ST SO เพื่อจะกลับเข้าสู่สถานการณ์ที่สามารถใช้กลยุทธ์ SO ได้อีก หมายความว่า เมื่อองค์กรมีความอ่อนแอภายในก็จะพยายามปรับปรุงให้องค์กรภายในเข้มแข็งขึ้น และเมื่อองค์กรประสบกับอุปสรรค ณ ภายนอกก็จะพยายามหลีกเลี่ยง และมุ่งเข้าหาโอกาสต่อองค์กรให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

กลยุทธ์ ST หรือเรียกว่า กลยุทธ์จุดแข็งกับอุปสรรค ได้แก่ กลยุทธ์ที่จะใช้ความเข้มแข็งภายในองค์กรหลักเลี้ยงหรือลดอุปสรรค ณ ภายนอกทั้งจากคู่แข่งหรือปัจจัยอื่นๆ

กลยุทธ์ WO หรือเรียกว่า กลยุทธ์จุดอ่อนกับโอกาส ได้แก่ กลยุทธ์ที่องค์กรจะปรับปรุงแก้ไขความอ่อนแอภายในองค์กรโดยอาศัยประโยชน์จากโอกาส ณ ภายนอกที่เปิดโอกาสให้ ถึงแม้ว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกดีมากแต่หากองค์กรมีปัญหาภายในเองก็อาจทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากโอกาส ณ ภายนอกที่มีอยู่ เพราะจุดอ่อนอาจทำให้องค์กรไม่สามารถอยู่ได้ จึงควรวางวิธีในการเปลี่ยนจุดอ่อนให้เป็นจุดแข็งเพราะยังมีโอกาสหรือช่องทางในการดำเนินงานในองค์กรต่อไปได้

กลยุทธ์ WT หรือเรียกว่า กลยุทธ์จุดอ่อนกับอุปสรรค ได้แก่ กลยุทธ์ที่ปกป้ององค์กรอย่างที่สุด คือพยายามลดความอ่อนแอภายในและหลีกเลี่ยงสภาวะแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคให้ได้มากที่สุด หากองค์กรเผชิญกับอุปสรรคภายนอกและภายในก็ยิ่งอ่อนแอ องค์กรก็จะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ดีอาจต้องเลิกกิจการ

บทที่ 3

สภาพทั่วไปเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

3.1 สภาพทั่วไป

3.1.1 ความเป็นมาของโครงการ

จากนโยบายการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อสนับสนุนการนำประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กระตุ้นเศรษฐกิจลดความเหลื่อมล้ำ และรักษาความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่นำร่องใน 5 จังหวัดของประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ได้ถูกเลือกให้เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ถูกเสนอให้มีการจัดตั้งเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเนื่องจากเป็นพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียเหมาะสมในการเป็นหนึ่งในประตูอาเซียนในปี 2558 มีด่านศุลกากรชายแดนที่สำคัญด้านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์ ซึ่งทั้งสองด่านมีมูลค่าการค้ารวมกันในปี 2557 กว่า 488,762 ล้านบาท คิดเป็นเงินสัดส่วนราวร้อยละ 50 ของมูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนไทยในประเทศเพื่อนบ้าน จากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556 ที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 ว่าด้วยการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งของภูมิภาคอาเซียนตามข้อตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบอาเซียน และข้อตกลงภายใต้กรอบเศรษฐกิจอื่นและจากการค้าบริเวณพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่ระบุให้พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ รัฐต้องสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่สอดคล้องกับระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว (Foreign Direct Investment : FDI) เพิ่มขีดความสามารถของประเทศ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และแก้ปัญหาความมั่นคง

คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ได้มีประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ 1/2558 เรื่อง กำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้การจัดตั้งและดำเนินการเขตเศรษฐกิจพิเศษ 5 แห่ง เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ได้แก่ เขตเศรษฐกิจพิเศษตาก เขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร เขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา และเขตเศรษฐกิจพิเศษตราด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 มีบทบาทและหน้าที่หลัก ได้แก่ การจัดตั้งและบริหารจัดการนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการลงทุนและดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งหน้าที่สนับสนุนอื่นๆ ได้แก่ การอนุญาตและการกำกับการประกอบกิจการ การใช้สิทธิประโยชน์ การจัดการอำนวยความสะดวกด้านบริการต่างๆ แก่นักลงทุนอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมให้เติบโตควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้นิคมอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

โดยทั่วไปแล้วเขตเศรษฐกิจพิเศษจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลัก (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน), 2558) ได้แก่

- 1) เขตการค้าเสรี (Free Trade Zones: FTZ) ซึ่งจะเป็นเขตการค้าที่ปลอดภาษี และอาจมีการให้บริการคลังสินค้า การจัดเก็บสินค้า และการกระจายสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า การขนส่ง และการส่งออกต่อ (Re-Export)

2) เขตการแปรรูปเพื่อการส่งออก (Export Processing Zones: EPZs) ซึ่งเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมที่เสนอแรงจูงใจพิเศษรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการผลิต และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมากจะเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกซึ่งอาจจะมีลักษณะของ EPZ แบบผสม (Hybrid EPZs) ที่เปิดให้ดำเนินกิจกรรมการผลิตทั้งเพื่อการส่งออกและการขายในประเทศ หรือเป็น EPZ แยกเฉพาะสำหรับการส่งออกก็ได้

3) ท่าเรือเสรี (Free ports: FP) ซึ่งจะมีนิยามที่กว้างและมักรวมกิจกรรมที่หลากหลายประเภทจนไปถึงการท่องเที่ยว การค้าปลีก การอนุญาตให้คนอยู่อาศัยเป็นการเฉพาะ รวมถึงมีการให้แรงจูงใจและสิทธิประโยชน์เฉพาะ

4) เขตประกอบการอุตสาหกรรม (Enterprise Zones: EZ) จะเป็นการกำหนดเขตทั้งในเมืองหรือชนบทเพื่อการให้แรงจูงใจทางภาษีหรือการให้เงินทุนสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมการผลิตหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

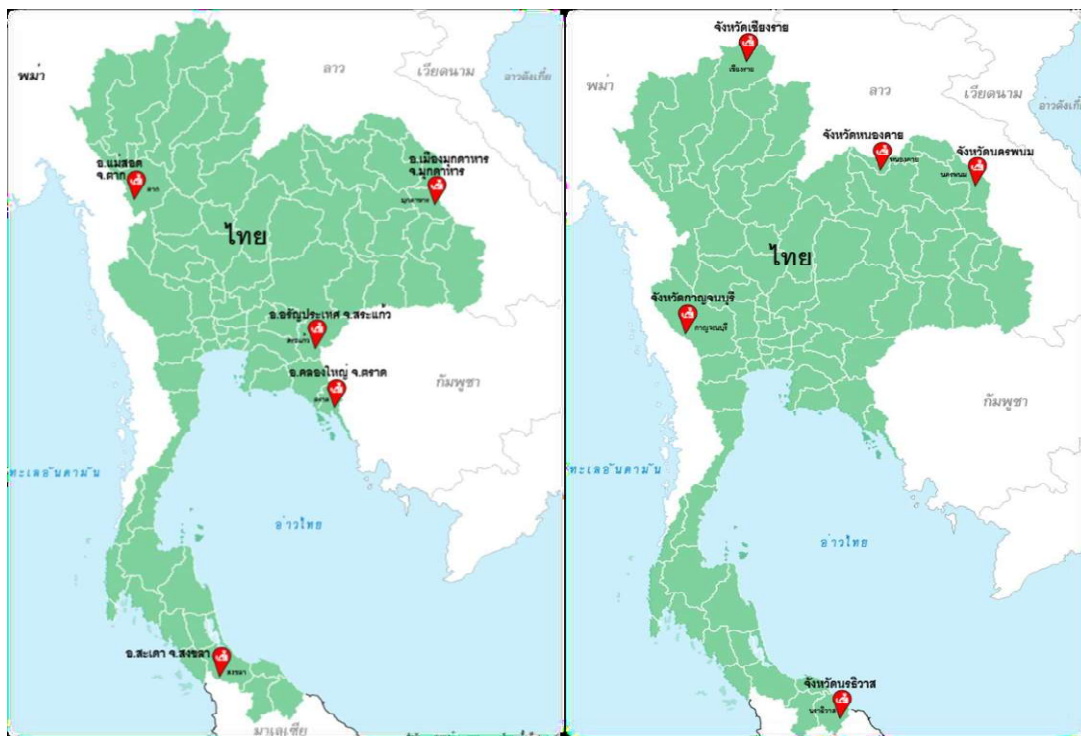
5) โรงงานเดี่ยว (Single Factory: SF) จะเป็นการให้สิทธิประโยชน์หรือแรงจูงใจในลักษณะคล้ายกับ EPZ แต่เป็นการให้กับโรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานที่ตั้ง

สาระสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประการแรก คือเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่มีการจำกัดประเภทของธุรกิจ โดยนอกจากการอุตสาหกรรมแล้วผู้ประกอบการภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษยังสามารถประกอบธุรกิจการเกษตร การปศุสัตว์ การประมง การท่องเที่ยว การขนส่ง การเคหะและการก่อสร้าง การวิจัย และการผลิตที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูงตลอดจนการค้าและการบริการด้วย ประการที่สอง ผู้อาศัยและผู้ประกอบธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอากร และประการสุดท้าย องค์การบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องมีอำนาจอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ผู้ประกอบการและผู้อาศัยในเขตเศรษฐกิจพิเศษทุกเรื่อง เพื่อให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามกิจการและเป้าหมายในเขตเศรษฐกิจพิเศษมี 13 กิจกรรมหลัก คือ

- 1) อุตสาหกรรมเกษตร ประมง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2) การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิก
- 3) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
- 4) การผลิตเครื่องเรือน
- 5) อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
- 6) การผลิตเครื่องมือแพทย์
- 7) อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน
- 8) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- 9) การผลิตพลาสติก
- 10) การผลิตยา
- 11) กิจการโลจิสติกส์
- 12) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
- 13) กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว

โดยในแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษ กนพ. จะกำหนดกิจการและเป้าหมายตามศักยภาพในพื้นที่ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดครบทั้ง 13 กิจการและเป้าหมาย ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (2559) โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อการเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น การศึกษาศักยภาพของแต่ละจังหวัด ทำให้เป็นศูนย์กระจายสินค้า มีข้อมูลต่างๆ ที่ชัดเจนเพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุน สาธารณชน และประชาชนในพื้นที่ ศึกษากฎหมายของแต่ละกระทรวงให้สอดคล้องกัน รักษาสิ่งแวดล้อม จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ข้อตกลงประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับค่าแรง เป็นต้น

จากสาระสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศ รวมทั้งช่วยกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วยอันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยตรงในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียงด้วย เขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก ปี 2557 ได้แก่ 1) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 2) อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว 3) พื้นที่ชายแดน จังหวัดตราด 4) พื้นที่ชายแดน จังหวัดมุกดาหาร 5) อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา (ด่านสะเดา ด่านปาดังเบซาร์) สำหรับพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี 2559 ได้แก่ 1) ชายแดน จังหวัดเชียงราย 2) ชายแดน จังหวัดกาญจนบุรี 3) ชายแดน จังหวัดหนองคาย 4) ชายแดน จังหวัดนครพนม และ 5) ชายแดน จังหวัดนราธิวาส ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 เขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก (ซ้าย) และเขตเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 2 (ขวา)

ที่มา: www.tnews.co.th/contents/176264

สำหรับพื้นที่อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา เป็นอำเภอหนึ่งทางตอนใต้ของจังหวัดสงขลา เป็นประตูการค้าที่สำคัญทางใต้ของประเทศ ตามแนวเศรษฐกิจเหนือใต้ ที่มีการค้าระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย เนื่องจากเป็นอำเภอที่อยู่ติดชายแดน และเป็นที่ตั้งจุดผ่านแดนถาวรด่านศุลกากรสะเตาตั้งอยู่ตรงข้ามกับด่านศุลกากรบูกิต กายู ฮิตัม (Bukit Kayu Hitam) รัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย และเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างถนน เพชรเกษมซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดินสายหลักของภาคใต้กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 ของมาเลเซียที่เชื่อมโยงสู่กรุงกัวลาลัมเปอร์และประเทศสิงคโปร์ ปี 2558 มีมูลค่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียที่ผ่านด่าน พิธีการศุลกากรสะเตา จังหวัดสงขลา มีมูลค่าประมาณ 33,579 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2557 ร้อยละ 4.2 ต่อปี และมีแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่อง สินค้าที่สำคัญได้แก่ ยางธรรมชาติ ไม้ยางพาราแปรรูป ถังมียาง ยางผสม ยางสังเคราะห์ และสิ่งสกัดจากมอลต์รวมทั้งอาหารปรุงแต่งที่ทำจากแป้ง ซึ่งยางพารามีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดถึงร้อยละ 58.80 ของมูลค่าสินค้าเกษตรที่ส่งออกทางด่านสะเตา แสดงให้เห็นถึงศักยภาพการเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญอีกแห่งของประเทศ แม้ว่าจะประสบปัญหาด้านการขนส่งสินค้าผ่านด่านศุลกากรสะเตาไม่สามารถรองรับการขนถ่ายสินค้าได้จำนวนมาก ต้องใช้วิธีส่งผ่านด่านข้างเคียง การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ได้กำหนดให้ท้องที่อำเภอสะเตา ประกอบด้วย 4 ตำบล คือ ตำบลสะเตา ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักแก้ว และตำบลปาดังเบซาร์ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา พื้นที่รวม 345,187 ไร่ (552.3 ตร.กม.) และจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จสำหรับการลงทุน (One Stop Service) หรือ OSS ตั้งอยู่ที่ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคที่ 11 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปัจจุบันมีแนวทางการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสะเตา อันได้แก่ การพัฒนาด่านสะเตาให้มีมาตรฐานสากล จัดระเบียบชุมชนชายแดนเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสภาพลักษณะที่ดีของประเทศ จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา-บูกิตา-ยูฮิตัม สร้างทางรถยนต์และการเดินทางของนักท่องเที่ยว พัฒนาสถานีรถบรรทุก จัดระเบียบการใช้ที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาสถานีขนถ่ายสินค้าคอนเทนเนอร์ และการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินสอดคล้องกับโครงสร้างคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ โครงการถนนมอเตอร์เวย์สายหาดใหญ่-สะเตา โครงการรถไฟรางคู่เส้นทาง หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ ในปี 2558 ด่านศุลกากรสะเตาได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารด่านพรมแดนสะเตา ด้วยงบประมาณรวมทั้งสิ้น 125 ล้านบาท เพื่อเป็น การส่งเสริมการค้าขายตัวของภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมชายแดน และรองรับการเชื่อมโยงการพัฒนาพื้นที่ของมาเลเซียในสองกรอบคือ IMT-GT (Indonesia-Malaysia-Thai Growth Triangle) และ JDS (Joint Development Strategy for Border Areas) โดยทางฝั่งมาเลเซีย มีการพัฒนาเศรษฐกิจในบริเวณแนวพื้นที่ภาคเหนือ (North Corridor Economic Region : NCER) และการพัฒนาในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออก (East Coast Economic Region : ECER) ในอนาคต รวมถึงทางกรมศุลกากรได้เตรียมนำระบบ National Single Windows มาใช้เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในปีนี้ ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนการนำเข้าและส่งออกสินค้ามีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น รวมถึงเป็น การลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ มุ่งสู่การเป็นเมืองเศรษฐกิจชั้นนำในภูมิภาค

3.2 นิคมอุตสาหกรรม

สำหรับโครงการนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ตั้งอยู่ในเขตตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่โครงการประมาณ 1,054 ไร่ อยู่ติดต่อกับทางหลวงหมายเลข 4 ช่วง กม.ที่ 1,308 โดยทางหลวงหมายเลข 4 ตัดผ่านพื้นที่โครงการทำให้พื้นที่แบ่งเป็น 2 พื้นที่หลัก โดยพื้นที่ด้านทิศตะวันตกของทางหลวงหมายเลข 4 เป็นพื้นที่เกษตรกรรม สวนยาง ส่วนพื้นที่ด้านทิศตะวันออก ของทางหลวงหมายเลข 4

ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม บางส่วนเป็นพื้นที่อยู่อาศัยบริเวณที่ติดถนน สภาพ ภูมิประเทศของที่ตั้งโครงการมีสภาพพื้นที่เป็นที่รอนลาดมีระดับความสูงประมาณ 100 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณพื้นที่โครงการด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ห่างจากชายแดนประเทศมาเลเซีย ประมาณ 0.5 กิโลเมตร และด้านทิศใต้ ห่างจากชายแดนประเทศมาเลเซีย ประมาณ 1.5 กิโลเมตร ส่วนด้านทิศเหนือห่างจากตัวอำเภอสะเตาะ ประมาณ 10 กิโลเมตร ชุมชนที่อยู่ใกล้กับพื้นที่โครงการจะอยู่ติดกับพื้นที่โครงการทางด้านทิศเหนือ ประกอบด้วย บ้านถนนใหม่ บ้านด่านนอก และด้านทิศตะวันออกซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 1 กิโลเมตร ได้แก่ บ้านไร่ตัก และด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งอยู่ห่างจากโครงการประมาณ 1 กิโลเมตร คือ บ้านจ้งโหล่น พื้นที่โดยรอบส่วนใหญ่ที่อยู่ติดกับทางหลวงหมายเลข 4 มีลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพักอาศัย อาคารพาณิชย์ โรงแรม รีสอร์ท และสถานที่ราชการ สำหรับพื้นที่ที่อยู่ห่างจากทางหลวงหมายเลข 4 ออกไป มีลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม สวนยาง และมีบางส่วนเป็นพื้นที่น้ำ คือ คลองหล้าป้ง และ คลองสาขา ซึ่งตัดผ่านพื้นที่โครงการ เป็นต้น สำหรับอาณาเขตพื้นที่ติดต่อโดยรอบโครงการ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ พื้นที่เกษตรกรรม สวนยาง และพื้นที่อยู่อาศัย

ทิศใต้ ติดต่อกับ พื้นที่พาณิชย์กรรม (โรงแรม/รีสอร์ท) และพื้นที่เกษตรกรรม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ พื้นที่เกษตรกรรม สวนยาง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ พื้นที่เกษตรกรรม สวนยาง

การออกแบบวางผังแม่บทโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่โครงการให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างครบครัน เพื่อรองรับโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่โครงการ สำหรับแนวคิดในการวางผังแม่บท (Master Plan) โครงการได้พิจารณาจากข้อกำหนดทางด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และการให้บริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่โรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ รวมถึงการออกแบบระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้สอดคล้องเป็นไปตามข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยสรุปหลักเกณฑ์การออกแบบได้ดังนี้

1) พื้นที่อุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 แปลงที่ดินขนาด 1.5-3 ไร่ เป็นแปลงที่ดินขนาดเล็ก กำหนดให้เป็นโรงงานอุตสาหกรรมสำเร็จรูป และแปลงที่ดินดังกล่าวมีความยืดหยุ่นในการวางแผนการขาย และเหมาะสมกับอุตสาหกรรมขนาดเล็กถึงขนาดกลาง

2) พื้นที่อุตสาหกรรม กลุ่มที่ 2 แปลงที่ดินขนาด 7-10 ไร่ เป็นที่ดินขนาดใหญ่กำหนดให้เป็นแปลงอุตสาหกรรมพิเศษ ที่ต้องการพื้นที่เก็บสินค้าหรือการเกษตร

3) พื้นที่พาณิชย์กรรม เป็นพื้นที่รองรับทางด้านการค้าและเป็นพื้นที่สาธารณะในการวางผัง กำหนดให้จัดวางพื้นที่ติดกับถนนสายหลักด้านหน้าโครงการ เพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวสามารถรองรับจากกลุ่มผู้ใช้ภายนอกได้อย่างสะดวก และแนวคิดของพื้นที่พาณิชย์กรรมได้กำหนดวางรูปแบบเป็นพื้นที่ลักษณะ Community Mall แบบเปิดโล่งนำธรรมชาติเข้ามาผสมผสานกับพื้นที่พักผ่อนและพื้นที่ขายเข้าด้วยกัน

4) สถานีขนส่งและการกระจายสินค้า โดยใช้ระบบการบริการครบวงจร โดยเป็นกิจการตรวจปล่อยและบรรจุสินค้าเข้าตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก หรือโรงพักสินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้า (Inland Container

Depot : ICD) และศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบทันสมัย (Distribution Center : DC) ในการวางแผนกำหนดให้จัดวางพื้นที่ติดกับถนนสายหลักด้านหน้าโครงการ เพื่อสะดวกในการขนส่งสินค้า เน้นการขายและส่งออก

5) พื้นที่สำนักงาน กนอ. ศูนย์เผยแพร่และพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่ One Stop Service เป็นพื้นที่กิจกรรมที่รวมทั้งสำนักงาน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้ประชาชนมาใช้งานได้อย่างสะดวก จึงให้ตั้งอยู่บริเวณใกล้ทางเข้าหลักของโครงการ และจัดให้มีส่วนกลางเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้โครงการ และเป็นบริเวณที่มีผู้ใช้งานจากภายนอกสามารถเข้ามาใช้ได้ง่าย

6) พื้นที่แนวกันชน (Buffer Zone) มีการปลูกต้นไม้อย่างละ 3 แถว และปลูกสลับแถวกัน ซึ่งจะมีความกว้างของแนวกันชนประมาณ 10 เมตร รอบเขตนิคมอุตสาหกรรม สำหรับบริเวณพื้นที่ซึ่งมีความอ่อนไหวสูง (Sensitive Area) เช่น บริเวณที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพ ออกแบบให้ปลูกต้นไม้ชนิดหนาที่บโดยมีความกว้างประมาณ 20 เมตร

3.2.1 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย โครงการกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยใช้หลักเกณฑ์ 3 เกณฑ์ คือ

- 1) นโยบายภาครัฐ ซึ่งเป็นนโยบายที่มีการส่งเสริมของหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ
- 2) มูลค่าการลงทุน ซึ่งเป็นมูลค่าการลงทุนของกิจการอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่
- 3) การนำเข้าส่งออก ซึ่งเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับกิจการต่างๆ ที่มีการนำเข้าส่งออก บริเวณพื้นที่ชายแดนของจังหวัดตาก

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของโครงการได้ดังนี้

1) กลุ่มเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการคัดคุณภาพ การบรรจุ และการเก็บรักษาผลผลิต การแปรรูปและถนอมอาหารจากเนื้อสัตว์และผักผลไม้ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นต้น

2) กลุ่มอุตสาหกรรมเบา กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและการตัดเย็บเครื่องหนังรองเท้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าในประเทศ

3) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก/ผลิตภัณฑ์เคมีทางชีวภาพ กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการบรรจุภัณฑ์และเครื่องใช้จากพลาสติก เป็นกลุ่มกิจการที่ใช้การผลิตบรรจุภัณฑ์ต่างๆ โดยเป็นผู้ประกอบการในประเทศทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีความสนใจรวมทั้งกิจการผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เป็นกิจการที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้โดยกลุ่มการค้าที่น่าสนใจควรเน้นกลุ่มที่เป็นลูกค้าต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เป็นต้น

4) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นกิจการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งอาจเน้นกลุ่มผู้ประกอบการที่มีการใช้เทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศ เช่น การผลิตชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์กลุ่มภาพและเสียง (Audio Visual Product) การผลิตหลอดไฟฟ้า LED เป็นต้น

5) กลุ่มกิจการขนส่งและกระจายสินค้า กิจการในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ กิจการขนส่ง และกระจายสินค้า คือ ทั้งกลุ่มกิจการ ICD และศูนย์กระจายสินค้า (DC) โดยมีผู้ประกอบการในประเทศในพื้นที่ ที่สามารถเป็นกลุ่มเป้าหมายได้

6) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ กิจกรรมในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นกิจการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ได้แก่ ศูนย์ทดสอบทางวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ศูนย์ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ศูนย์ส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ กิจกรรมประเภทเทคโนโลยีชีวภาพ กิจกรรมด้านการจัดการพลังงาน เป็นต้น

นอกจากนี้โครงการนิคมอุตสาหกรรมพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา จะมีนโยบายรับโครงการตามประเภทที่คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) กำหนด

3.2.2 ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมที่ห้ามเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ

ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมที่ห้ามเข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ ได้แก่

- 1) โรงงานผลิตเยื่อกระดาษจากพืช
- 2) โรงงานผลิตปุ๋ยหรือสารป้องกันศัตรูพืช
- 3) โรงงานผลิต ซ่อมแซม ดัดแปลง วัตถุประสงค์ หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ อาวุธหรือสิ่งอื่นใดที่มีอำนาจในการประหาร หรือทำลายให้หมดสมรรถภาพ ในทำนองเดียวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุประสงค์ และรวมถึงสิ่งประกอบของสิ่งดังกล่าว

4) อุตสาหกรรมถลุงแร่และอุตสาหกรรมแยกแร่

5) โรงกลั่นปิโตรเลียม

6) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม ถ่านหิน หรือลิกไนต์

7) โรงงานโดยใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง

8) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์ อย่างใดอย่างหนึ่ง

9) โรงงานที่ประกอบกิจการฟอกย้อมสีหรือแต่งสำเร็จด้านหรือสิ่งทอ

10) โรงงานหมัก ขำเหล้า อบ ปั่นหรือบด ฟอก ชัดและแต่งสำเร็จอัดให้เป็น ลายฉลุ หรือเคลือบ

สีหนังสือ

11) โรงงานยาง ฟอก ฟอกสี ย้อมสี หรือแต่งขนสัตว์

12) โรงงานทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากกระดูกสัตว์

13) โรงงานทำอาหารจากสัตว์น้ำและบรรจุในภาชนะกระป๋องโลหะ

14) โรงงานทำน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์

16) โรงงานทำอาหารหรือเครื่องดื่มจากผัก พืช หรือผลไม้ และบรรจุในภาชนะโลหะ

17) โรงงานทำกลูโคส เดกซ์โทรส ฟรักโทส หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

18) โรงงานต้มกลั่น หรือผลิตสุรา

19) โรงงานผลิตเอทิลแอลกอฮอล์

20) โรงงานทำเบียร์

21) โรงงานทำน้ำอัดลม

22) โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสี (Paints) น้ำมันชักเงาเซลแล็ก แล็กเกอร์ หรือผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ยาหรืออุด

- 23) โรงงานทำสบู่ที่เริ่มต้นการผลิตจากน้ำมันพืช หรือสัตว์ หรือไขมันสัตว์
- 24) โรงงานทำน้ำมันหล่อลื่น และจาระบีจากน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว
- 25) โรงงานทำหม้อเก็บพลังงานไฟฟ้า หรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำหรือชนิดแห้งรวมถึงชิ้น

ส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

- 26) โรงงานรับซื้อหม้อแบตเตอรี่เก่าเพื่อนำมาหลอมใหม่

3.2.3 ระบบสาธารณูปโภคและการจัดการสิ่งแวดล้อม

การจัดการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โครงการได้ออกแบบให้อาคารเป็นไปตามข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรการระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พ.ศ. 2557 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จัดเตรียมไว้เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม และกิจการขนส่งและกระจายสินค้าอย่างเพียงพอ ดังนี้

1) ระบบถนน

1.1) ถนนสายประธาน มีขนาด 4 ช่องจราจร (ไป-กลับ) ช่องจราจรกว้าง 3.50 เมตร ทางจักรยาน กว้างข้างละ 1.50 เมตร พร้อมทางเท้ากว้างข้างละ 3.50 เมตร และท่อระบายน้ำใต้ทางเท้า มีเขตทางรวม 40 เมตร

1.2) ถนนสายรองประธาน มีขนาด 4 ช่องจราจร (ไป-กลับ) ช่องจราจรกว้าง 3.50 เมตร ทางจักรยาน กว้างข้างละ 2.50 เมตร พร้อมทางเท้ากว้างข้างละ 1.50 เมตร และท่อระบายน้ำใต้ทางเท้ามีเขตทางรวม 30 เมตร

1.3) ถนนสายย่อย มีขนาด 2 ช่องจราจร (ไป-กลับ) ช่องจราจรกว้าง 3.50 เมตร ทางจักรยาน กว้างข้างละ 1.50 เมตร พร้อมทางเท้า กว้างข้างละ 2.50 เมตร และท่อระบายน้ำใต้ทางเท้า มีเขตทางรวม 15 เมตร

2) น้ำใช้และแหล่งน้ำใช้ โครงการมีความต้องการใช้น้ำรวมประมาณ 4,065 ลูกบาศก์เมตร/วัน โดยโครงการจะรับน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคสาขาสะเตา โดยวางท่อจ่ายน้ำประปาจากท่าสายหลักของการประปาภูมิภาคมาเก็บไว้ที่ถังเก็บน้ำประปาของนิคมฯ ก่อนจ่ายให้กับพื้นที่ส่วนต่างๆ ของโครงการ สำหรับพื้นที่สีเขียวและแนวกันชนของโครงการจะใช้น้ำทั้งจากบ่อกักน้ำทิ้งสุดท้าย (Holding Pond) ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณความต้องการใช้น้ำทั้งประมาณ 1,220 ลูกบาศก์เมตร/วัน

3) ระบบระบายน้ำและระบบป้องกันน้ำท่วม โครงการจะขุดบ่อน้ำในพื้นที่โครงการจำนวน 2 แห่ง มีขนาดความจุรวมไม่น้อยกว่า 150,000 ลูกบาศก์เมตร ทำหน้าที่เป็นบ่อหน่วงน้ำฝนที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่โครงการ สามารถรองรับน้ำฝนได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง และโครงการจะสูบน้ำฝนนอกพื้นที่โครงการในอัตราการระบายไม่เกินก่อนการพัฒนาโครงการ

4) ปริมาณน้ำเสียและการจัดการ

4.1) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางทางชีวภาพแบบเติมอากาศ สามารถบำบัดน้ำเสียได้ไม่น้อยกว่า 3,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน

4.2) กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมต้องบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นให้มีลักษณะสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะสมบัติน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ก่อนส่งมายังระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมฯ

4.3) โครงการจะบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นภายในโครงการให้มีคุณภาพน้ำทิ้งตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม

4.4) กำหนดให้มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอัตโนมัติ BOD/COD Online และ DO Meter Online เพื่อตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งภายหลังผ่านการบำบัด บริเวณบ่อกักน้ำทิ้งสุดท้าย (Holding Pond)

4.5) กำหนดให้โครงการนำน้ำทิ้งภายหลังผ่านการบำบัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก่อนระบายออกนอกพื้นที่โครงการ

5) การจัดการขยะมูลฝอยและกากอุตสาหกรรม โครงการกำหนดให้โรงงานรายโรงจัดเตรียมพื้นที่เก็บกากอุตสาหกรรม มูลฝอยและสิ่งปฏิกูลภายในโรงงาน และให้ติดต่อประสานงานให้หน่วยงานราชการมาเก็บขนไปกำจัด

6) การจัดการคุณภาพอากาศ

6.1) โครงการจะพิจารณาถึงประเภทของกิจการที่คาดว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านมลพิษทางอากาศต่ำ และพิจารณาถึงประสิทธิภาพของระบบบำบัดมลพิษของโรงงานที่จะเข้ามาตั้งภายในพื้นที่

6.2) โครงการจะกำหนดสิทธิการระบายมลพิษ เพื่อควบคุมมิให้ผลกระทบด้านคุณภาพอากาศที่เกิดขึ้นจากโครงการมีค่าเกินความสามารถในการรองรับมลพิษทางอากาศบริเวณพื้นที่ศึกษา

7) ระบบไฟฟ้า เมื่อเปิดดำเนินการโครงการคาดว่าจะมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ 53 เมกะวัตต์ โดยโครงการจะขอรับไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

3.3 การขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

ตามที่คณะกรรมการนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจได้กำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยกำหนดให้ท้องที่ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลน้กแก้ว และตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนพัฒนาพื้นที่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาให้เป็นไปตามแนวทางที่รัฐบาลกำหนด ดังนี้

3.3.1 การจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service : OSS) จังหวัดสงขลา

โดยปัจจุบันใช้ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 (นิคมฉลุง) เป็นสำนักงานศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service : OSS) จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นศูนย์บริการข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการต่างๆ ของผู้ประกอบการ และนักลงทุนให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

3.3.2 การเสนอให้นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (นิคมฉลุง) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

ตามที่จังหวัดสงขลาได้เสนอให้นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (นิคมฉลุง) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา เพื่อรองรับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ขณะนี้คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 โดยอยู่ระหว่างการประกาศเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

3.3.3 การจัดการหาพื้นที่เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในการเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

ซึ่งเป็นที่ของทางราชการที่สามารถนำมาใช้ได้ทันทีตามแนวทางที่รัฐบาลกำหนดนั้น พื้นที่ของจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่เป็นที่ สปก. ซึ่งมีผู้ครอบครองสิทธิทำกินทั้งที่พื้นที่สำหรับพื้นที่สาธารณประโยชน์ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ประชาชนใช้ร่วมกัน และส่วนราชการใช้ประโยชน์ในพื้นที่

สำหรับพื้นที่ที่จังหวัดสงขลา เห็นว่ามีความเหมาะสมและสามารถดำเนินการขอใช้พื้นที่ได้ทันที คือพื้นที่ศาลแพ่งมีคำสั่งให้ยึดและอายัดทรัพย์สินตามคำสั่งคณะกรรมการธุรกรรม โดยใช้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้ดำเนินการดูแลเก็บรักษาทรัพย์สินซึ่งมีที่ดินในบัญชีจำนวน 1,247 ไร่ 1 งาน 65 ตารางวา ตั้งอยู่ในตำบลสำนักขามติดกับบริเวณสถานที่ก่อสร้างด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ และพื้นที่ใกล้เคียง สถานะปัจจุบันศาลฎีกาได้มีคดีพิพาทจนถึงที่สุดแล้วโดยมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามคำพิพากษาที่ 21821/56 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2556 ซึ่งศาลแพ่งได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวให้ดูความฟังแล้ว เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2557 หลังจากมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะต้องส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของทางราชการ โดยกรมธนารักษ์จะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการที่ดิน

พื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่บริเวณใกล้กับสถานที่ด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่มีถนนสายหลักเชื่อมถึงชายแดนประเทศมาเลเซีย (ห่างจากชายแดนระยะทาง 1.5 กิโลเมตร) มีระบบสาธารณูปโภคเบื้องต้นสามารถรองรับการดำเนินงานได้ทันที จังหวัดสงขลาได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ และพิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว

แผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานจังหวัดสงขลาได้จัดแผนงานโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรและการขนส่งในการรองรับการเขตเศรษฐกิจพิเศษดังนี้

1) โครงการก่อสร้างสถานีรถไฟปาดังเบซาร์ งบประมาณ 9,799,000 บาท ผู้รับจ้าง คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สิงหา 20 ซึ่งการรถไฟได้ส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 มีระยะเวลาก่อสร้างทั้งสิ้น 270 วัน ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558-7 พฤศจิกายน 2558

2) โครงการศึกษาและออกแบบระบบรถไฟทางคู่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าช่วงหาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ (อยู่ระหว่างการดำเนินการของนโยบายและแผนขนส่งจราจร)

3) โครงการก่อสร้างและปรับปรุงถนนเลียบชายแดนไทย – มาเลเซีย สายบ้านไทยจังโหลน ตำบลสำนักขาม – ตำบลปาดังเบซาร์ ระยะทาง 30.100 กิโลเมตร งบประมาณรวม 325,000,000 บาท

4) โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองแนวใหม่สายอำเภอหาดใหญ่ – ชายแดนไทย – มาเลเซีย งบประมาณ 500,000,000 บาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่

การพัฒนาด่านศุลกากร

จังหวัดสงขลามีด่านศุลกากรในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา จำนวน 2 ด่าน คือ ด่านศุลกากรสะเดา ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ ซึ่งทั้ง 2 ด่าน มีมูลค่าการค้ารวมกันสูงสุดของประเทศจำนวน 488,762.19 ล้านบาท

สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาด้านศุลกากรจังหวัดสงขลา ดังนี้

ด้านศุลกากรสะเดา ด้านพรมแดนสะเดาปัจจุบันตัวด่านมีพื้นที่คับแคบประกอบกับถนนมีเขตแนวทางแคบจึงมีสภาพแออัดของจราจร ขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ต่างๆ บริเวณด้านพรมแดนสะเดาจึงไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการให้บริการประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการไม่ได้รับความสะดวกสบาย เนื่องจากสภาพโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีความชำรุดทรุดโทรม

1) กระทรวงมหาดไทยได้จัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาระยะด่วนในปี 2557 จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 15,143,600 บาท

1.1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและบริการชายแดน จำนวน 6,428,000 บาท

1.2) โครงการพัฒนาด้านพรมแดนสะเดาสู่อาเซียน จำนวน 6,428,000 บาท

1.3) โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารและปรับปรุงภูมิทัศน์อาคารงานนอกบัตรผ่านแดน (Border Pass) อำเภอสะเดา จำนวน 1,735,600 บาท

2) ปรับปรุงด้านพรมแดนสะเดา โดยการขยายด่าน รวมเนื้อที่ 30 ไร่ (เดิม 10 ไร่ เพิ่มอีก 20 ไร่ งบประมาณ 77 ล้านบาท) (เพิ่มช่องตรวจสอบหนังสือเดินทาง ช่องทางรถ 20 ช่อง) เพื่อลดความแออัดของด่านสะเดา รองรับบริการขยายตัวของการค้าและบริการแบบเบ็ดเสร็จได้เริ่มสัญญาก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2557 - 17 มิถุนายน 2558

3) โครงการพัฒนาด้านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ รัฐบาลได้จัดตั้งงบประมาณรองรับในการดำเนินการแล้วรวมทั้งสิ้น 2,388,000,000 ล้านบาท โดยตั้งเป็นผูกพัน 3 ปี ดังนี้

ปีงบประมาณ 2559 จำนวน 1,247,000,000 บาท

ปีงบประมาณ 2560 จำนวน 652,000,000 บาท

ปีงบประมาณ 2561 จำนวน 489,000,000 บาท

กรมศุลกากรได้เสนอขออนุมัติงบกลาง ปีงบประมาณ 2558 จำนวน 758,000,000 บาท เพื่อชดเชยค่าถือครองสิทธิ์ จำนวน 574 ไร่ 3 ตารางวา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติเรียบร้อยแล้ว

ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ มีการใช้งานมานาน ซึ่งปัจจุบันสภาพอาคารค่อนข้างเก่า และที่ทำการของศุลกากรปาดังเบซาร์มีความแออัด ปัจจุบันหน่วยงาน CIQ (Customs Immigration and Quarantine) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการเข้าออกไม่ได้อยู่อาศัยร่วมกันทำให้ผู้รับบริการไม่ได้รับความสะดวก และพื้นที่ของด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดทำโครงการจัดหาระบบตรวจสอบตู้คอนเทนเนอร์สินค้าระยะที่ 6 แบบตรวจขบวนรถไฟ (Railway System) เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าทางรถไฟเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซีย

การแก้ไขปัญหาด้านศุลกากร กรมศุลกากรได้จัดทำโครงการปรับปรุงอาคารที่ทำการด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ พร้อมบริเวณ ระยะที่ 1 เป็นงบประมาณผูกพันปี 2558 จำนวน 6 ล้านบาท ปี 2559 จำนวน 24 ล้านบาท

จากการประชุมและการสำรวจพื้นที่ จะเห็นได้ว่า ด้านศุลกากรสะเดา และด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลาเป็นด่านที่มีมูลค่าการค้าชายแดนนำเข้า - ส่งออก รวมเป็นลำดับ 1 ของประเทศ และเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงด้านการค้า เศรษฐกิจ การพัฒนาในด้านต่างๆ ในกลุ่มชายแดนภาคใต้ ซึ่งจังหวัดสงขลาได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยที่ประชุมเห็นควรให้ภาครัฐให้การสนับสนุนนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (นิคมฉลุง) และด่านบ้านประกอบในอำเภอนาทวีเป็นส่วน

หนึ่งของเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา เพื่อให้เขตเศรษฐกิจพิเศษครอบคลุมการค้า เศรษฐกิจ การพัฒนาในด้านต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ เขตเศรษฐกิจพิเศษมีการทำงานแบบ One Stop Service กล่าวคือ มีคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ในระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะ ผู้ประสานงาน รับนโยบายจากส่วนกลาง และในฐานะผู้บริหารพื้นที่ที่ต้องอาศัยการออกกฎ หรือระเบียบเพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อความคล่องตัวและมีความยืดหยุ่น สามารถดำเนินงานในระบบ One Stop Service เพื่อให้การขับเคลื่อนมีการดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานการที่เร่งรัดเพื่อให้ทันต่อการเปิดประชาคมอาเซียน ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ทางผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาจึงต้องทำงานแบบบูรณาการโดยอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งจากส่วนท้องถิ่นรวมทั้งภาคเอกชน ในด้านของงบประมาณ และการปรับปรุงพื้นที่ เป็นต้น สำหรับการจัดทำผังเมืองนั้น ควรมีความร่วมมือกันระหว่างสภาพัฒน์ กรมโยธาธิการและการผังเมือง จังหวัดสงขลา และสภาอุตสาหกรรมเพื่อให้การใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จังหวัดสงขลาควรมี การเตรียมความพร้อมด้านการสาธารณสุขด้วยในการจัดหาพื้นที่เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ทางราชนั้น จังหวัดสงขลา ต้องมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ของราษฎรด้วย หากมองในแง่ของการลงทุน จังหวัดสงขลาควรกำหนดเป้าหมายหลักของการจัดพื้นที่เป็นเศรษฐกิจพิเศษสงขลา เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานให้ชัดเจนต่อไป โดยนำข้อเสียของการที่รัฐสนับสนุนและลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมาประกอบการพิจารณา นอกจากนี้ในการดำเนินการเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ ควรพิจารณาถึงความมั่นคงของชาติ ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น จึงควรให้ทหารและตำรวจมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย เพื่อให้การขับเคลื่อนมีการดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รัฐบาลกำหนด

3.4 การสนับสนุนจากภาครัฐ

3.4.1 สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน/การเงิน

ด้าน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment หรือ BOI) ได้ออกประกาศที่ 4/2557 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีสาระสำคัญของการใช้สิทธิประโยชน์ กรณีเป็นกิจการทั่วไปตามประกาศ BOI ให้ได้สิทธิประโยชน์เท่ากับกรณีตั้งสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีรายได้ต่อหัวต่ำที่สุดของประเทศ 20 จังหวัด และกรณีเป็นกิจการเป้าหมายสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ(กนพ.) กำหนด ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในระดับสูงสุด ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10 เป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี ภาครัฐดำเนินมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำผ่านธนาคารออมสินและการค้าประกันทั้งจำนวนผ่านบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกรมศุลกากร กรณีตั้งเขตปลอดอากรและคลังสินค้าทัณฑ์บน เช่น การยกเว้นภาษีอากรนำเข้าเครื่องจักร ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบที่นำมาผลิตเพื่อส่งออก และยกเว้นอากรขาออก เป็นต้น

3.4.2 การเข้าที่ดินของคนต่างชาติ ตาม พ.ร.บ. เข้าที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2542 เกินกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี กรณีครบกำหนดสัญญาแล้วสามารถต่อระยะเวลาการเช่าได้อีกไม่เกิน 50 ปี

3.4.3 แรงงานต่างด้าว อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 7 วัน

3.4.4 ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (OSS) ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนพิจารณาอนุมัติภายใน 40 วัน
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านแรงงาน สาธารณสุข และการตรวจคนเข้าเมือง พิจารณาอนุมัติภายใน 1 วัน

บทที่ 4
ผลการศึกษา

4.1 สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญผ่านด่านการค้าชายแดนสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา

พื้นที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นอำเภอหนึ่งทางตอนใต้ของจังหวัดสงขลา เป็นประตูการค้าที่สำคัญทางใต้ของประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซีย ในปี 2558 มีมูลค่าการค้าสินค้าเกษตร ผ่านชายแดนไทย-มาเลเซียที่ผ่านด่านพิธีการศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา ประมาณ 36,235 ล้านบาท ลดลงจากปี 2557 ร้อยละ 17.78 ต่อปี (ตารางที่ 1) ยางพารา (ยางธรรมชาติและยางผสม) มีมูลค่าการส่งออกทางด่านสะเดามากถึงร้อยละ 64.71 ของมูลค่าสินค้าเกษตรที่ส่งออกทางด่านสะเดา (ตารางที่ 3) มีการค้าขายผ่านด่านพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์ มีมูลค่าสินค้าเกษตร 75,287 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2557 ร้อยละ 27.86 (ตารางที่ 2) มียางพารา (ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน ยางผสมสำเร็จ น้ำยางข้น 60% ยางสีกิมบล็อก ยางสังเคราะห์ ยางผสมคอมพาวด์ และเศษยาง) เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญมีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 89.77 ของมูลค่าสินค้าเกษตรที่ส่งออกทางด่านปาดังเบซาร์ (ตารางที่ 4) เช่น สินค้าเกษตรที่ผ่านด่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์ มีแนวโน้มด้านการส่งออกลดลงทั้งด้านมูลค่าและปริมาณ จึงเห็นได้ว่าการผลิตยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับการส่งออกมีการแข่งขันกันมากขึ้นจึงส่งผลให้ราคาลดลงรวมทั้งปริมาณที่ส่งออกก็ลดลงด้วย (ตารางที่ 3,4)

ตารางที่ 1 ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด่านสะเดา

มูลค่า: ล้านบาท

ปี	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	มูลค่าทางการค้า	ดุลการค้า	% เพิ่ม/ลด
2555	57,023.25	2,660.22	59,683.47	54,363.04	-
2556	54,719.05	2,825.74	57,544.80	51,893.31	(3.58)
2557	42,107.96	2,504.44	44,612.40	39,603.53	(22.47)
2558	34,804.97	1,429.90	36,234.87	33,375.07	(17.78)

ที่มา : ด่านศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา (2559)

ตารางที่ 2 ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด่านปาดังเบซาร์

มูลค่า: ล้านบาท

ปี	มูลค่าการส่งออก	มูลค่าการนำเข้า	มูลค่าทางการค้า	ดุลการค้า	% เพิ่ม/ลด
2555	108,612.55	64.86	108,677.41	108,547.69	
2556	87,663.14	181.88	87,845.03	87,481.26	(19.05)
2557	58,829.48	53.68	58,883.16	58,775.81	(32.97)
2558	75,261.38	26.09	75,287.47	75,235.29	27.86

ที่มา : ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา (2559)

ตารางที่ 3 ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญไปต่างประเทศทางด้านสะเดา (แยกชนิดสินค้า)

ปริมาณ:ตัน

มูลค่า: ล้านบาท

รายการ	ปี 55		ปี 56		ปี 57		ปี 58	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
1.ยางธรรมชาติ	551,731.88	39,117.71	710,764.83	39,078.52	593,888.08	28,016.55	547,291.90	20,464.35
2.ถั่วมื่อยาง	26,149.17	5,656.91	26,738.20	4,978.41	24,771.46	4,467.29	23,059.98	3,911.87
3.ยางพสม	54,808.40	5,513.04	69,925.13	5,475.31	69,320.07	4,415.12	37,732.53	2,059.31
4.ไม้ยางพารา								
แปรรูป	269,875.07	4,183.04	243,532.90	3,903.26	254,012.13	3,813.06	512,857.59	6,820.59
5.น้ำมันเนื้อใน								
เมล็ดปาล์ม	7,750.90	304.31	6,428.00	130.29	-	-	-	-
6.สิ่งสกัดจาก								
มอลต์ฯ	8,090.66	1,954.45	7,547.86	1,153.26	8,002.71	1,395.94	8,072.32	1,260.78
7.อาหารสัตว์	7,298.52	293.80	-	-	-	-	-	-
8.ยางสังเคราะห์	-	-	-	-	-	-	6,166.42	288.07
รวม	925,704.59	57,023.25	1,064,936.93	54,719.05	949,994.45	42,107.96	1,135,180.73	34,804.97
มูลค่าสินค้ายาง		44,630.75		44,553.83		32,431.67		22,523.66
คิดเป็นร้อยละ		78.27		81.42		77.02		64.71

ที่มา : ด้านศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา (2559)

ตารางที่ 4 ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ ไปต่างประเทศทางด่านปาดังเบซาร์ (แยกชนิดสินค้า)

ปริมาณ:ตัน

มูลค่า: ล้านบาท

รายการ	ปี 55			ปี 56			ปี 57			ปี 58		
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	ปริมาณ	มูลค่า	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	มูลค่า
1.ยางแท่ง	509,617.72	51,600.51	500,017.91	40,617.85	797,770.62	25,753.89	445,647.87	22,848.59				
2.ยางแผ่นรมควัน	225,078.95	23,668.07	239,246.55	22,078.82	186,920.41	13,065.11	41,387.22	2,340.18				
3.ยางผสมสำเร็จ	165,467.15	16,334.59	73,568.10	6,249.63	-	-	-	-				
4.น้ำยางข้น 60%	244,290.45	16,091.10	237,848.56	12,613.23	232,090.37	11,547.63	235,527.54	8,735.29				
5.ยางสีกิมบอล็อก	4,597.28	402.57	13,655.51	953.68	4,886.02	262.71	5,196.85	193.20				
6.ยางสังเคราะห์	2,485.92	151.78	219.00	15.56	471.23	47.18	17,218.78	870.18				
7.ยางผสมคอมพาวด์	-	-	67,304.52	5,021.78	129,607.58	7,784.41	74,695.75	3,736.26				
8.เศษยาง	210.40	5.38	-	-	-	-	463,344.33	28,839.72				
9.มันฝรั่ง	9,021.00	19.07	4,251.50	11.02	-	-	41,626.82	607.15				
10.ถั่วงอก	560.53	19.87	440.31	17.89	221.42	12.22	282.84	38.68				
11.มะพร้าว	1,322.96	9.44	2,401.67	21.61	881.48	11.39	820.00	29.83				
12.ผลไม้สด	831.75	15.09	1,457.61	29.02	1,768.07	32.42	46.00	1.61				
13.ลำไย	4,396.14	70.00	0.10	0.15	0.10	0.16	-	-				
14.ถั่วลิสงที่ไม่ได้คั่ว	148.78	0.95	1,173.50	32.90	186.72	0.60	-	-				
15.อินทผลัม,มะม่วง	0.48	0.21	-	-	119.00	1.10	-	-				
16.หอมหัวใหญ่	539.30	10.18	-	-	36.00	0.19	-	-				
17.พืชผักอื่น ๆ	1,174,106.02	108,612.55	-	-	5,849.50	20.51	-	-				
18.แป้งธัญพืช	6,076.50	223.92	-	-	6,165.59	231.68	820.00	29.83				

ตารางที่ 4 ปริมาณและมูลค่าสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ ไปต่างประเทศทางด้านป่าดงเบงชาร์ (แยกชนิดสินค้า)(ต่อ)

ปริมาณ:ตัน
มูลค่า: ล้านบาท

รายการ	ปี 55		ปี 56		ปี 57		ปี 58	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
19.สตาร์ช และอินูลิน	4,396.14	70.00	-	-	3,466.92	58.28	-	-
20.พริก	0.48	0.21	-	-	-	-	-	-
21.ลูกนัตสดหรือแห้ง	539.30	10.18	-	-	-	-	-	-
22.ยางปรับสภาพ	-	-	-	-	-	-	3.00	0.16
23.ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	-	-	-	-	-	-	463,344.33	28,839.72
24.ไม้ยางพาราแปรรูป	-	-	-	-	-	-	41,626.82	607.15
25.ถ่านมียาง	-	-	-	-	-	-	282.84	38.68
26.ยางเครฟ	-	-	-	-	-	-	46.00	1.61
รวม	1,174,106.02	108,612.55	1,141,584.82	87,663.14	1,370,441.03	58,829.48	1,449,958.66	75,261.38
มูลค่าสินค้ายางคิดเป็นร้อยละ		99.66		99.87		99.37		89.77

ที่มา : ด้านศุลกากรป่าดงเบงชาร์ จังหวัดสงขลา (2559)

สำหรับสินค้าทางพาราที่มีการส่งออกผ่านด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ในปี 2559 โดยผ่านไปทางประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 23.76) และส่งต่อไปประเทศที่สาม (ร้อยละ 76.24) ค่าใช้จ่ายในการส่งออกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเส้นทางส่งออกผ่านท่าเรือและด่านศุลกากรไปยังประเทศปลายทาง โดยเฉพาะค่าระวางเรือ เพราะค่าใช้จ่ายในการส่งออกสินค้าจากโรงงานต้นทางไปยังท่าเรือและด่านศุลกากรไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เมื่อรวมค่าระวางเรือ ค่าใช้จ่ายในการส่งออกโดยรวมจะมีความแตกต่างกัน ค่าระวางเรือป็นไปยังประเทศจีนต่ำกว่า ค่าระวางเรือจากท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือสงขลา ไปยังประเทศปลายทางเดียวกัน ทำให้ผู้ส่งออกและผู้ซื้อเลือกที่จะส่งออกสินค้าที่ท่าเรือป็นไปยังประเทศปลายทางต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ค่าระวางเรือจะมีความสัมพันธ์กับคำสั่งซื้อหรือปริมาณสินค้าเข้าในประเทศกล่าวคือ หากมีคำสั่งซื้อปริมาณสินค้าเข้าจำนวนมาก ต้นทุนรวมของการขนส่งสินค้าจะต่ำในทางตรงกันข้าม หากมีคำสั่งซื้อหรือปริมาณสินค้าเข้าจำนวนน้อย บริษัทเดินเรือต้องขนส่งสินค้าเปล่าเข้ามาเพื่อให้บริการแก่ผู้ส่งออก ทำให้ต้นทุนรวมของการขนส่งสินค้าสูง บริษัทเดินเรือจึงผลักภาระค่าขนส่งให้แก่ผู้ส่งออก โดยผู้ส่งออกสินค้าทางพาราทางด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม มีปริมาณรวม 1,007,126 ตัน โดยส่งออกไปยังประเทศจีนจำนวน 503,035 ตัน สูงถึงร้อยละ 49.95 (ผ่านทางด่านสะเดาร้อยละ 3.82 ด่านปาดังเบซาร์ร้อยละ 46.13) รองลงมาส่งออกไปประเทศมาเลเซียจำนวน 239,365 ตัน คิดเป็นร้อยละ 23.76 (ผ่านทางด่านสะเดาร้อยละ 23.01 ด่านปาดังเบซาร์ร้อยละ 0.76) ส่งออกไปประเทศญี่ปุ่นจำนวน 62,644 ตัน คิดเป็นร้อยละ 6.22 (ผ่านทางด่านสะเดาร้อยละ 0.84 ด่านปาดังเบซาร์ ร้อยละ 5.38) ส่งออกไปประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 19,503 ตัน คิดเป็นร้อยละ 1.94 (ผ่านทางด่านสะเดาร้อยละ 0.25 ด่านปาดังเบซาร์ร้อยละ 1.68) และส่งไปประเทศอื่นๆ (53 ประเทศ) จำนวน 182,579 ตัน คิดเป็นร้อยละ 18.13 (ผ่านทางด่านสะเดา ร้อยละ 1.74 ผ่านทางด่านปาดังเบซาร์ ร้อยละ 16.39) (ตารางที่ 5)

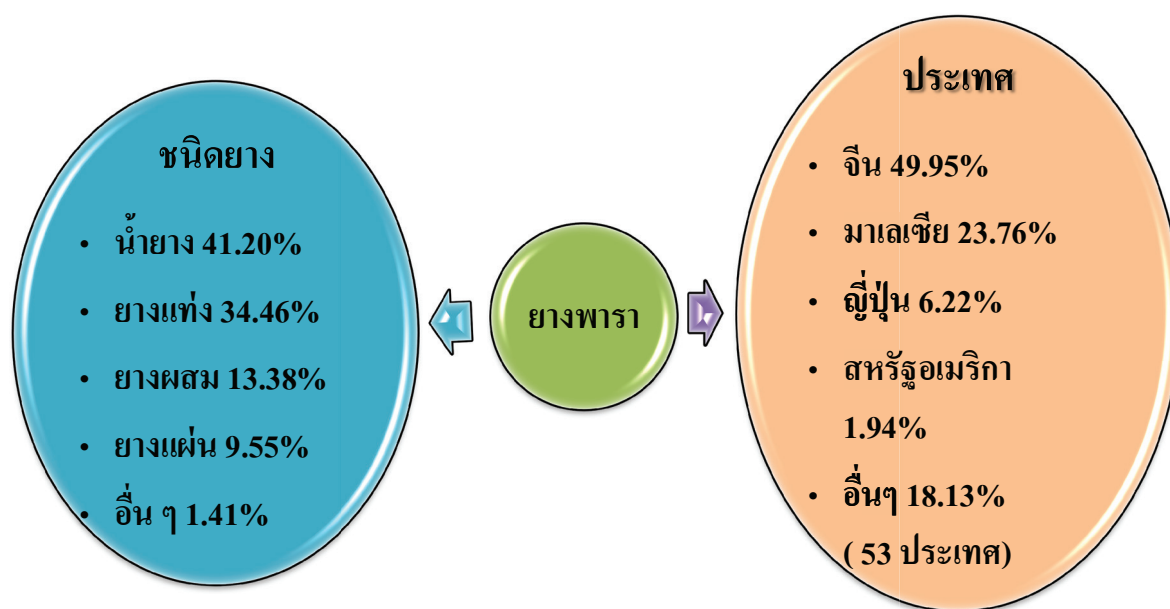
ตารางที่ 5 การส่งออกทางพาราแยกตามด่านในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

ปริมาณ:ตัน

ประเทศ	ปาดังเบซาร์		สะเดา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สาธารณรัฐประชาชนจีน	464,559	46.13	38,475	3.82	503,035	49.95
2. มาเลเซีย	7,630	0.76	231,735	23.01	239,365	23.76
3. ญี่ปุ่น	54,220	5.38	8,424	0.84	62,644	6.22
4. สหรัฐอเมริกา	16,937	1.68	2,567	0.25	19,503	1.94
5. อื่นๆ (53 ประเทศ)	165,062	16.39	17,517	1.74	182,579	18.13
รวม	708,408	70.34	298,718	29.66	1,007,126	100.00

ที่มา : ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

การส่งออกยางพาราของไทยไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญส่วนมากเป็นน้ำยางคิดเป็นร้อยละ 41.20 ส่งไปยังประเทศมาเลเซียถึงร้อยละ 22.36 รองลงมาส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนร้อยละ 13.65 เป็นยางแท่ง ร้อยละ 34.46 ส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนถึงร้อยละ 21.10 รองลงมาส่งไปประเทศญี่ปุ่น ร้อยละ 3.06 และยางผสมร้อยละ 13.38 ส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนถึงร้อยละ 13.20 ซึ่งเห็นได้ว่าประเทศคู่ค้าเป็นประเทศมหาอำนาจที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นหลักแต่ที่สำคัญจะเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซีย รัับซื้อวัตถุดิบยางพาราในลำดับต้นๆ แสดงว่ามาเลเซียมีโรงงานอุตสาหกรรมยางพารามากขึ้น (ตารางที่ 6) ดังภาพที่ 2

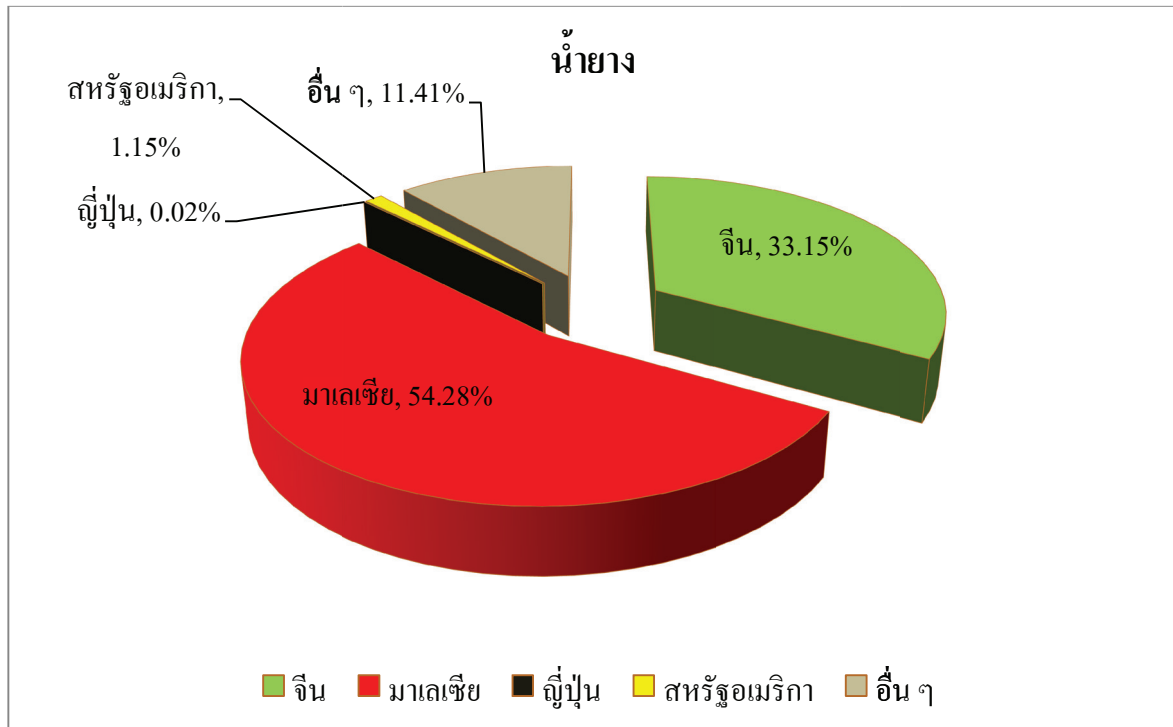
ภาพที่ 2 แสดงการส่งออกยางพารา (ด้านสะเตาและด้านปาดังเบซาร์)

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

ตารางที่ 6 การส่งออกยางพาราแยกตามชนิดของยาง

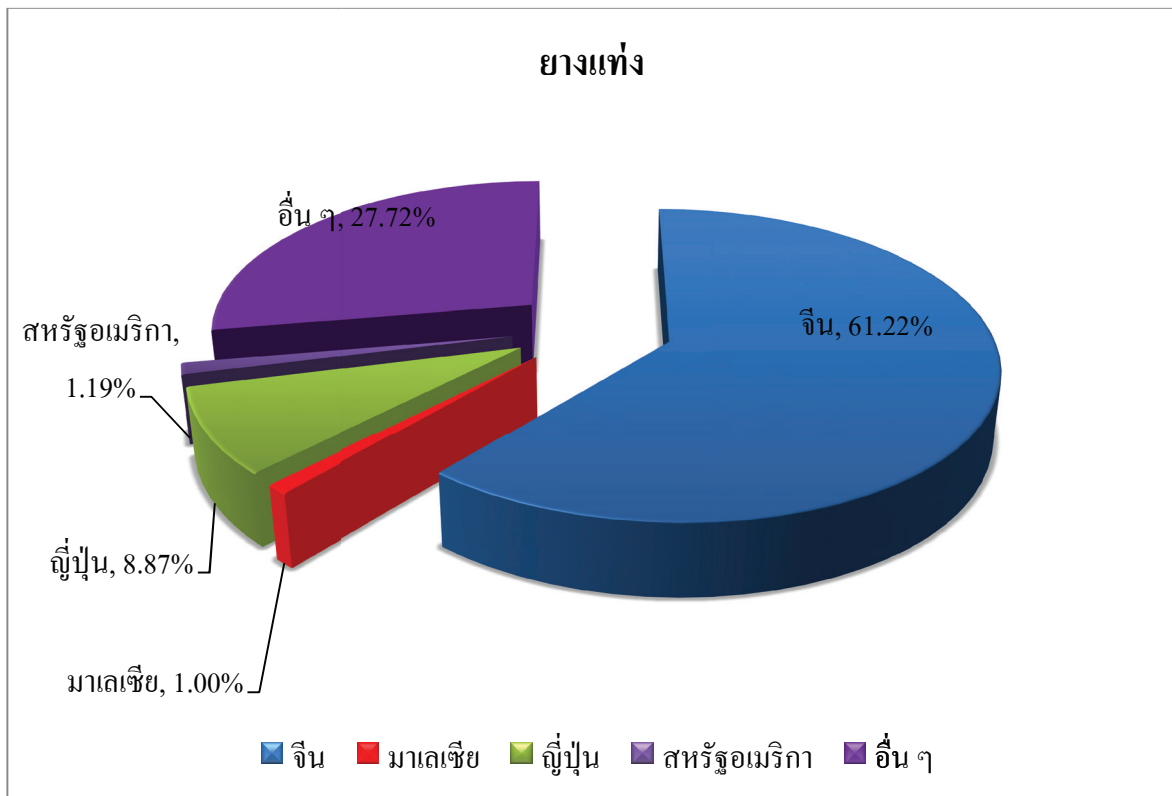
ด้าน	ประเทศ	ยางแผ่น	ร้อยละ	ยางแท่ง	ร้อยละ	น้ำยาง	ร้อยละ	ยางผสม	ร้อยละ	อื่นๆ	ปริมาณ:ตัน	
											ร้อยละ	ร้อยละ
ปาดังเบซาร์	1. สาธารณรัฐประชาชนจีน	19,097	1.90	197,753	19.64	137,211	13.62	109,875	10.91	624	0.06	
	2. มาเลเซีย	20	0.00	1,305	0.13	5,180	0.51	-	-	1,124	0.11	
	3. ญี่ปุ่น	30,829	3.06	23,175	2.30	82	0.01	-	-	134	0.01	
	4. สหรัฐอเมริกา	9,689	0.96	2,208	0.22	4,681	0.46	198	0.02	161	0.02	
	5. อื่นๆ (53 ประเทศ)	32,105	3.19	81,561	8.10	46,900	4.66	1,360	0.14	3,136	0.31	
สะเดา	1. สาธารณรัฐประชาชนจีน	376	0.04	14,704	1.46	352	0.03	23,044	2.29	-	-	
	2. มาเลเซีย	340	0.03	2,152	0.21	220,056	21.85	319	0.03	8,868	0.88	
	3. ญี่ปุ่น	802	0.08	7,622	0.76	-	-	-	-	-	-	
	4. สหรัฐอเมริกา	543	0.05	1,939	0.19	84	0.01	-	-	-	-	
	5. อื่นๆ (53 ประเทศ)	2,330	0.23	14,627	1.45	433	0.04	-	-	127	0.01	
รวม		96,131	9.55	347,046	34.46	414,979	41.20	134,796	13.38	14,174	1.41	

ที่มา : ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

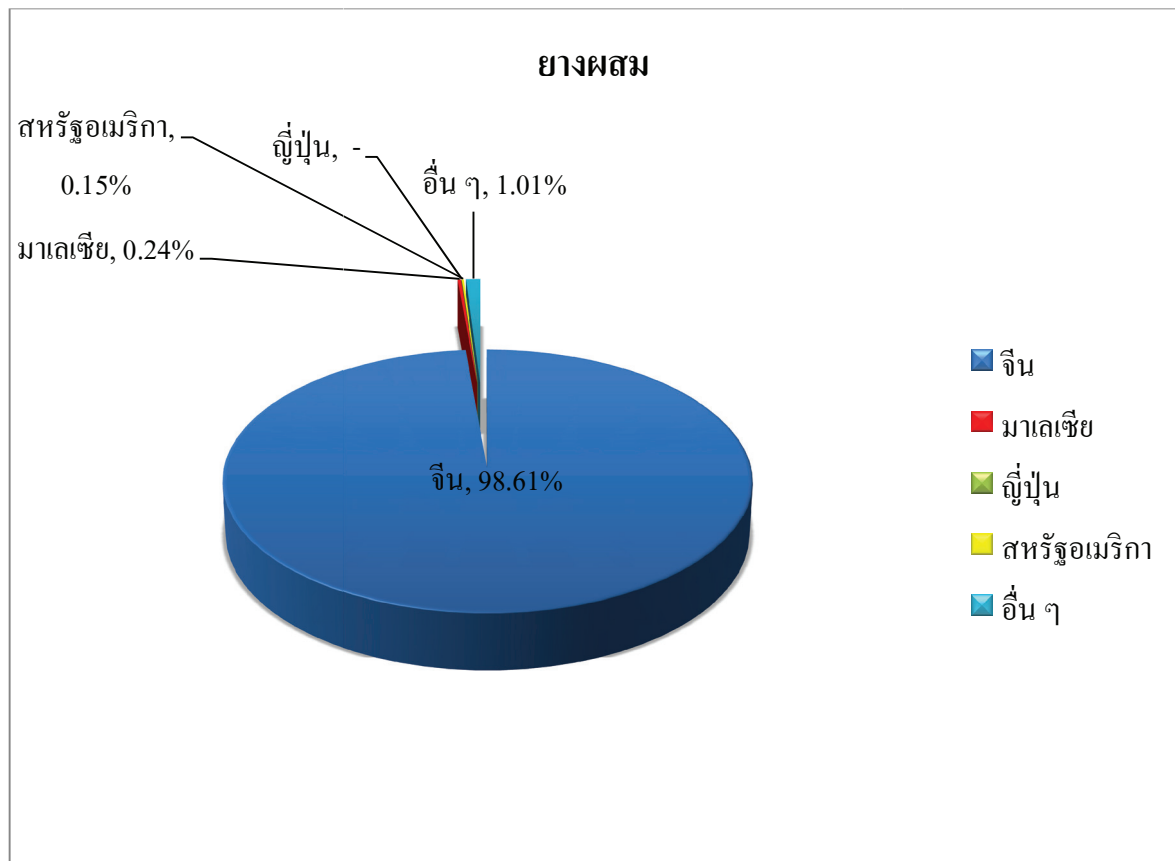
ภาพที่ 3 แสดงการส่งออกน้ำยาง แยกตามชนิดยาง

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

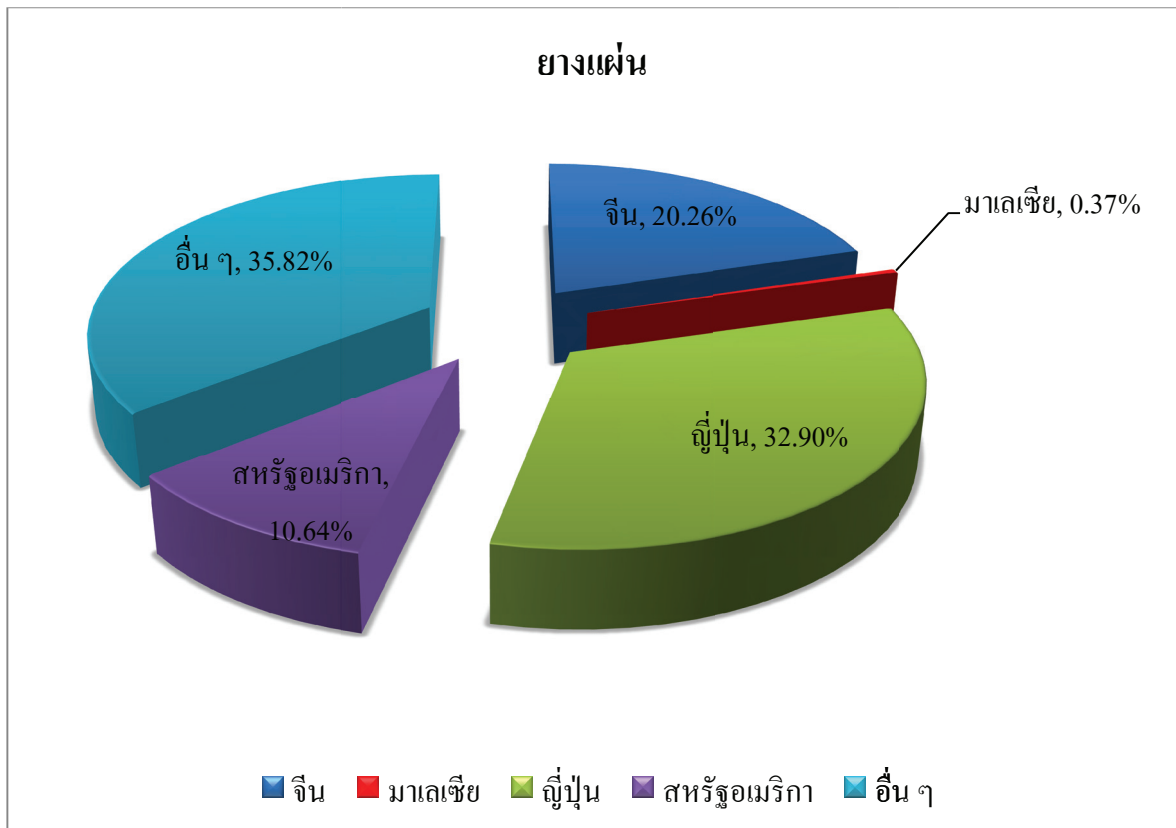
ภาพที่ 4 แสดงการส่งออกยางแท่ง แยกตามชนิดยาง

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

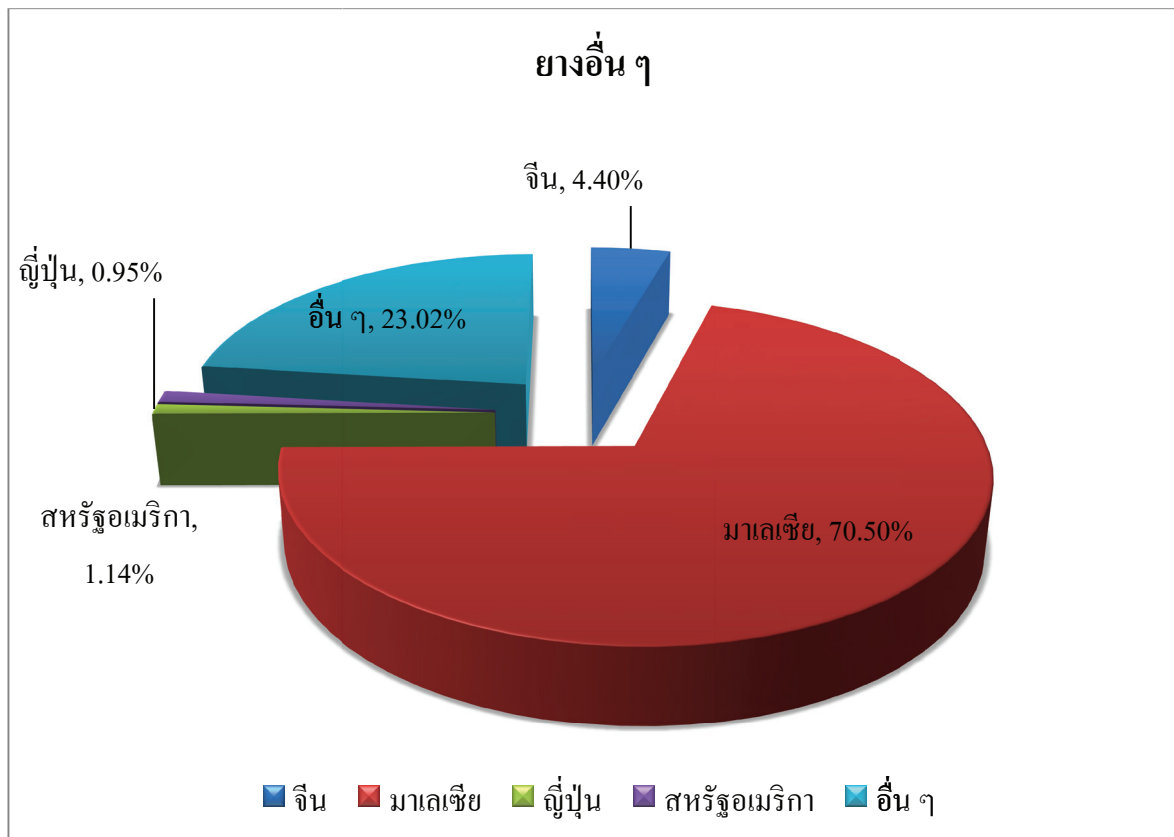
ภาพที่ 5 แสดงการส่งออกยางผสม แยกตามชนิตราย

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

ภาพที่ 6 แสดงการส่งออกยางแผ่น แยกตามชนิดยาง

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

ภาพที่ 7 แสดงการส่งออกยกยอื่น ๆ แยกตามชนิดยาง

ที่มา: ศูนย์ควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร (2559)

4.2 การบริหารจัดการสินค้าทางพาราผ่านด่านการค้าชายแดนสะเตและด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา

ปัจจุบัน ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศดำเนินการกับหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจหลายหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก การขอใบอนุญาต และใบรับรองต่างๆ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจบางส่วนดำเนินการด้วยระบบเอกสารทำให้เกิดความล่าช้า ช้าซ้อนทำให้ภาคธุรกิจมีภาระต้นทุนสูงไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ กรมศุลกากรไทยได้เริ่มนำแนวคิดของ National Single Window (NSW) มาประยุกต์ใช้สำหรับการนำเข้าส่งออกมาตั้งแต่ปี 2541 หรือเรียกว่าระบบ Electronic Data Interchange (EDI) คือการแลกเปลี่ยนเอกสารทางธุรกิจระหว่างบริษัทคู่ค้าในรูปแบบมาตรฐานสากลจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่ง เป็นระบบการเก็บข้อมูลใบขนส่งสินค้าใช้รหัสสถานที่เป็นรหัสขึ้นต้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบ NSW และต่อมาได้พัฒนาเป็นระบบศุลกากรไร้เอกสาร (E-Customs) กรมศุลกากรได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดตั้งระบบ NSW ของประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2548 ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวของประเทศ โดยเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ โดยผู้ประกอบการค้าจัดทำข้อมูลเพียงครั้งเดียวหรือจัดเตรียมเอกสารเพียงหนึ่งชุด แล้วส่งให้ระบบ NSW ทางอิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นระบบ NSW จะทำหน้าที่ส่งข้อมูลเหล่านั้นให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงธุรกรรมการเงิน ผู้ใช้บริการไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลหลายชุดเพื่อจัดส่งให้หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากระบบ NSW ทำหน้าที่เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเองโดยอัตโนมัติ ในการตรวจสอบใบอนุญาตและใบรับรองต่างๆ ก่อนการตรวจปล่อยสินค้านำเข้ารวมถึงทำหน้าที่เป็น National Gateway สำหรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายในสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่นๆ นอกภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีหน่วยงานในประเทศจำนวน 36 หน่วยงานที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบ NSW

การพัฒนาปรับปรุงในเรื่องพิธีการส่งออกกรมศุลกากรได้พัฒนาจากระบบ Manual คือใช้วิธีเก็บข้อมูลใบขนส่งสินค้าเป็นเอกสาร มาใช้ระบบ EDI คือเก็บข้อมูลใบขนส่ง และพัฒนามาใช้ระบบ NSW โดยการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ (Paperless) เป็นระบบกรมศุลกากร ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2549 เพื่อให้การดำเนินการพิธีการศุลกากร เป็นไปแบบไร้เอกสาร ในปัจจุบันมีการเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW แล้ว 36 หน่วยงาน สำหรับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มี 4 หน่วยงาน คือ การยางแห่งประเทศไทยเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW เรียบร้อยแล้ว กรมวิชาการเกษตรเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW แล้วแต่ยังไม่ครบทุกสินค้า และกรมประมง กรมปศุสัตว์เชื่อมโยงข้อมูลแบบผ่านระบบ NSW แต่ยังใช้เอกสารกระดาษ ในการส่งออกยางพารามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย และกรมศุลกากร มีขั้นตอนดังนี้

- 1) การขออนุญาตเป็นผู้ค้ายาง จากสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร จะได้รับใบอนุญาตค้ายาง ผู้ที่ขอรับใบอนุญาตค้ายางคือ ค้ายางเพื่อซื้อมา ขายไปในประเทศ ค้ายางเพื่อตั้งโรงงาน ค้ายางเพื่อการส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ค้ายางเพื่อการนำยางเข้ามาในราชอาณาจักร และค้ายางเพื่อผลิต ผลิตภัณฑ์ยาง

- 2) การขอใบอนุญาตเป็นผู้ส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร จากสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร มีหลักเกณฑ์ในการยื่นคำขอและในการพิจารณาอนุญาตคือ การส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อเป็นตัวอย่างน้ำหนักไม่เกิน 5 กิโลกรัม ไม่ต้องขอใบอนุญาตแต่ต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี

เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ก่อนการส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากร และส่งยางออกทางด้านศุลกากรที่ระบุในใบผ่านด่านศุลกากรเท่านั้น

3) การขอใบผ่านด่านศุลกากรในการส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักร จากสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร มีหลักเกณฑ์ในการยื่นคำขอและการพิจารณาอนุญาต คือ ต้องได้รับใบอนุญาตค้ายางและใบส่งยางออกนอกราชอาณาจักรก่อนจึงจะขอรับใบผ่านด่านศุลกากรได้ ยื่นคำขอรับใบผ่านด่านศุลกากรก่อนการส่งยางออกอย่างน้อย 3 วันทำการ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบยางตามคำขอ ณ สถานที่เก็บยาง ตรวจสอบรายงานผลการตรวจสอบยางตามคำขอ จัดเก็บค่าธรรมเนียม กำหนดเลขที่ใบผ่านด่านศุลกากร นอกจากนี้สถาบันวิจัยยางยังเป็นผู้ออกใบอนุญาตตั้งโรงทำยาง ใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตยางแท่งเอสทีอาร์ ใบอนุญาตเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์หรือทดสอบคุณภาพยาง รวมทั้งออกใบรับรองคุณภาพน้ำยางชั้นใบรับรองคุณภาพยางแท่งเอสทีอาร์

4) การขอชำระเงินสงเคราะห์เข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จากการยางแห่งประเทศไทยโดยใช้ระบบ NSW การยางแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้บริการ ณ จุดรับบริการ (Counter Service) และจะเป็นผู้อนุญาตให้ใช้หมายเลขผู้มีสิทธิรับ-ส่ง ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์และระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานของผู้ให้บริการตามที่ลงทะเบียนขอใช้สิทธิบริการผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว

5) ขั้นตอนการผ่านพิธีการส่งออกผ่านพิธีการศุลกากรด้วยระบบ Paperless

ระบบการดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร (Paperless) คือ ระบบการให้บริการผ่านพิธีการศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ (E-Customs) โดยไม่ต้องใช้เอกสารในส่วนที่ต้องแสดงกับเจ้าหน้าที่ศุลกากรในเบื้องต้น เช่น ใบขนสินค้าและบัญชีราคาสินค้า (Invoice) เป็นต้น ได้มีการนำเทคโนโลยี Public Key Infrastructure หรือ PKI และการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Digital Signature) มาใช้แทนการลงลายมือชื่อในกระดาษ พร้อมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานใหม่เพื่อลดขั้นตอนการให้บริการด้วย สำหรับกลุ่มของผู้ใช้งาน คือ ตัวแทนของผู้ส่งออก (Shipping) และผู้ให้บริการคีย์ใบขนสินค้า (Counter Service) มีขั้นตอนคือ

- 1) ขอใบรับรองการลงลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Signature) กับหน่วยงาน TOT CAT
- 2) จดทะเบียนขอใช้ระบบกับกรมศุลกากร
- 3) สมัครการใช้บริการกับ สมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Thai International Freight Forwarders Association (TIFFA) เพื่อดำเนินการติดตั้งโปรแกรมใบขน Ezy Plus พร้อมโปรแกรมลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์

- 4) ทดสอบกับกรมศุลกากร

- 5) กรมศุลกากรแจ้งผลการทดสอบพร้อมใช้ระบบจริง

ในการใช้ระบบ Paperless ต้องมีการซื้อโปรแกรมเพื่อมาติดตั้งในคอมพิวเตอร์และต้องมีการฝึกอบรมการใช้โปรแกรม เมื่อกรอกรายละเอียดลูกค้า (บัญชีราคาสินค้าของลูกค้า (Invoice) ของลูกค้า ระบุต้นทางประเทศและปลายทางประเทศ ระบุน้ำหนักยาง ระบุจำนวนตู้สินค้า ระบุชื่อเรือที่ใช้บริการขนส่งสินค้า และระบุเลขที่ใบผ่านด่าน) ส่งข้อมูลใบขนสินค้าที่กรอกรายละเอียดโดยใช้คอมพิวเตอร์ระบบ E-Customs ไปยังกรมศุลกากร ซึ่งกรมศุลกากรจะทำการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียด เมื่อถูกต้องจะตอบผ่านกลับมาจึงสามารถพิมพ์ใบกำกับตู้สินค้าและใบขนสินค้าและส่งไปพร้อมตู้สินค้าได้

4.3 แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดให้ท้องที่อำเภอสะเดา ประกอบด้วย 4 ตำบล คือ ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักแต้ว และตำบลปาดังเบซาร์ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา พื้นที่รวม 345,187 ไร่ (552.3 ตร.กม.) มีแนวทางที่จะพัฒนาสถานีรถบรรทุก พัฒนาสถานีขนถ่ายสินค้าคอนเทนเนอร์ และจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินสอดคล้องกับโครงสร้างคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่และแนวทางการพัฒนาของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โครงการถนนมอเตอร์เวย์ สายหาดใหญ่-สะเดา โครงการรถไฟรางคู่เส้นทางหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ ในปี 2558 ด้านศุลกากรสะเดาได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารด่านพรมแดนสะเดา ด้วยงบประมาณรวมทั้งสิ้น 125 ล้านบาท เพื่อเป็นการส่งเสริมการขยายตัวของภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม ชายแดน

4.3.1 แนวทางการพัฒนาการเกษตรจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แนวทางการพัฒนาการเกษตรจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนวิเคราะห์ได้จาก SWOT และ TOWS Matrix ที่พิจารณาครอบคลุมถึงสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกทางด้านเศรษฐกิจ การเกษตรหลังการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา โดยสอบถามข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการส่งออกสินค้าเกษตร เกษตรกร เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องถึงสถานการณ์การผลิต การค้าการลงทุนในธุรกิจสินค้ายางพารา แนวโน้ม และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในช่วงหลังการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมีได้ดังนี้

1) จุดแข็ง (Strengths)

- S1: ยางพาราเป็นวัตถุดิบของไทยที่ได้รับการยอมรับสูงในประเทศเพื่อนบ้าน
- S2: ยางพาราเป็นวัตถุดิบมีคุณภาพมาตรฐานเหมาะสำหรับการแปรรูป
- S3: ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา มีอำนาจสั่งการ/กำกับดูแล การบริหารงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และหน่วยงานต่างๆในพื้นที่ให้ปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการของจังหวัด
- S4: มีบุคลากรภาครัฐที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเกษตรในสาขายางพาราในพื้นที่ทำให้ทำงานตามแผนได้ต่อเนื่องบางหน่วยงาน เช่น กองควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย
- S5: มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารโดยจังหวัดและรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง
- S6: พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาและจังหวัดใกล้เคียงมีความพร้อมของทรัพยากรธรรมชาติ และผลิตผลเกษตรที่เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- S7: นักลงทุนที่สนใจดำเนินธุรกิจในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดจังหวัดตาก มีความได้เปรียบในด้านการลงทุน ได้รับสิทธิพิเศษจาก BOI
- S8: มีแผนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมของภาคเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด

2) จุดอ่อน (Weaknesses)

- W1: การแปรรูปยางพาราไทยมีน้อย
- W2: ไม่มีท่าเรือน้ำลึกสำหรับขนส่งยางพาราไปประเทศคู่ค้า ทำให้ต้องผ่านประเทศมาเลเซีย ไปยังท่าเรือปีนัง

W3: ขาดระบบบริหารระบบเบ็ดเสร็จ One Stop Service และการเชื่อมโยง ระบบสารสนเทศในรูปแบบ NSW ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ

W4: นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษมีความชัดเจน แต่แนวทางการปฏิบัติในพื้นที่ไม่ชัดเจน ไม่เป็นรูปธรรม อาทิ โครงสร้างของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ ไม่กำหนดกรอบอัตรากำลังหรือมอบหมายให้บุคลากรปฏิบัติงานแต่ละด้านเป็นการเฉพาะ มีเพียงการมอบหมายให้บุคลากรจากแต่ละหน่วยงานมาทำหน้าที่เฉพาะกิจทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

W5: โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคยังไม่สมบูรณ์พร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า อาทิ ถนนเข้าสู่พื้นที่ (สายรอง) ที่เชื่อมโยงจากสายหลัก ระบบประปา ไฟฟ้า การกำจัดขยะของเสีย ฯลฯ

W6: ผู้ประกอบการส่งออก และ Shipping ส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรฐานและขั้นตอนการขอเอกสารส่งออกยากขึ้น มีระเบียบการจัดทำระบบเอกสารใหม่ ระบบ Single window ที่ต้องอาศัยความระมัดระวังในการกรอกข้อมูลมากขึ้น ทำให้การทำงานล่าช้าลงทำให้เสียโอกาสและมีต้นทุนสูงขึ้น

W7: การบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนขาดเอกภาพไม่มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน

W8: การจัดตั้ง One Stop Service/National Single Window เพื่อส่งเสริมการค้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากยังคงมีขั้นตอนการประสานงานที่ไม่มีความยืดหยุ่นและต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน

W9: ความไม่สะดวกด้านขั้นตอน/กฎระเบียบของประเทศคู่ค้า ทำให้การดำเนินงาน หรือกระบวนการทำงานล่าช้า ไม่ต่อเนื่อง ไม่คล่องตัว

W10: การติดต่อสื่อสาร ตลอดจนภาษาในการสื่อสารกับคู่ค้าไม่สะดวก จึงยังต้องอาศัย Shipping ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง

W11: ระเบียบพิธีการทางศุลกากร หรือการขอใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกยังไม่สะดวกเท่าที่ควรเกิดความล่าช้าในบางครั้ง

3) โอกาส (Opportunities)

O1: ภูมิศาสตร์และพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกยางพารา

O2: นโยบายภาครัฐ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกร

O3: การจัดตั้งและการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษถูกกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่ 9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ตามร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

04: ภาครัฐปรับปรุงกฎระเบียบให้สหกรณ์การเกษตรสามารถเป็นผู้นำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรได้

05: นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมให้สหกรณ์การเกษตรในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษดำเนินธุรกิจการค้าชายแดนโดยมีกรมส่งเสริมสหกรณ์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

4) อุปสรรค (Threats)

T1: ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษน้อย

T2: ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวส่งผลกระทบต่อการผลิต/การส่งออกของไทย

T3: กฎระเบียบ/เงื่อนไขการค้าทั้งด้านการส่งออก/นำเข้าของไทยและมาเลเซีย ไม่ค่อยเอื้อต่อการค้าชายแดนมากนัก

T4: ข้อกำหนด/มาตรการกีดกันการค้า(Non-Tariff)/ ด้านคุณภาพ/ความปลอดภัยจากสารตกค้างในสินค้าเกษตร

T5: ต้นทุนปัจจัยการผลิตสูงขึ้น (เช่น น้ำมัน ค่าจ้างแรงงาน)

T6: แนวโน้มการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรในมาเลเซียมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะยางพารา มีการตั้งโรงงานผลิตล้อยางรถยนต์มากขึ้น

T7: เกษตรกรขาดเงินทุนหมุนเวียน

T8: เกษตรกรขาดความรู้เรื่องการผลิต การลดต้นทุน การตลาด

แนวทางการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลาใช้การวิเคราะห์ SWOT ในการตรวจสอบเพื่อทราบการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง การตรวจสอบความสามารถและความพร้อมที่ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อนขององค์กร (Weakness) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง การประเมินสภาพแวดล้อมในที่ไม่สามารถควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจึงต้องศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสภาพแวดล้อมดังกล่าวว่าเป็นไปในลักษณะที่เป็นโอกาส หรืออุปสรรค โดยนำปัจจัยทั้ง 4 อย่างมาจับคู่ในรูปของเมตริกซ์ เรียกว่า TOWS Matrix เป็นการจัดทำกลยุทธ์เพื่อให้เกิดทางเลือกหลายๆ ทาง กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นโดยการใช้จุดแข็งเพื่อฉกฉวยโอกาส ถือเป็นกลยุทธ์เชิงรุก(Offense) ส่วนกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นปรับปรุงจุดอ่อนและในขณะเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือข้อจำกัดก็ถือเป็นกลยุทธ์ในเชิงรับหรือป้องกันตัว (Defense) ดังนี้

1) กลยุทธ์ SO ใช้จุดแข็งที่มีอยู่เพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาสที่เอื้ออำนวยให้

SO1: ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราครบวงจรและสร้างแบรนด์สินค้าไทยให้โดดเด่นเป็นที่รู้จัก ($S_1 S_2 O_1 O_2$)

SO2: จัดตั้ง One Stop Service ภายใต้การบริหารราชของจังหวัดโดยมีผู้แทนทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกยางพาราร่วมด้วย ($S_3 O_2$)

SO3: จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา ($S_2 S_6 S_7 O_1 O_2 O_3$)

2) กลยุทธ์ WO ใช้ความพยายามเพื่อปรับปรุงจุดอ่อนภายในด้วยการใช้โอกาสที่เกิดขึ้นภายนอก

WO1: พัฒนาและขยายพื้นที่ท่าเรือสงขลาซึ่งมีข้อจำกัดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือและท่าเลที่ตั้งซึ่งไม่ได้เป็นเส้นทางผ่านของสายเดินเรือ ($W_2 W_5 O_2$)

WO2: พัฒนาศักยภาพด้านภาษา (W_{10} O_3)

WO3: พัฒนาด้านการให้บริการให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง (W_3 W_8 W_{10} O_3)

WO4: รัฐบาลลงทุนระบบซอฟต์แวร์ของระบบ National Single Window (W_8 W_{10} O_5)

3) กลยุทธ์ ST ใช้จุดแข็งเพื่อหาทางหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบจากอุปสรรคหรือภัยคุกคาม

ST1: พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์ (การบริหารคลังสินค้า/การขนส่ง) ในพื้นที่ SEZ ให้สอดคล้องและทันต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา SEZ ของประเทศ (S_1 S_2 T_1 T_2)

ST2: ดำเนินมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการสนับสนุนการให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุน/การทำธุรกิจแก่สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการเอกชนในพื้นที่ SEZ อย่างจริงจังเพื่อเพิ่มศักยภาพทั้งด้านการลงทุนและการดำเนินธุรกิจ (S_4 S_6 S_7 T_1 T_7 T_8)

ST3: เร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูลอย่างรอบด้าน (S_5 T_1)

4) กลยุทธ์ WT เป็นกลยุทธ์ป้องกันตัวโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดจุดอ่อนภายในให้เหลือน้อยที่สุดและหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือภัยอันตรายที่เกิดขึ้นจากภายนอกจากเรื่องทักษะ

WT1: จัดทำแผนพัฒนาด้านการค้าการลงทุน SEZ มุ่งเน้นการรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ (W_4 W_5 T_1 T_3)

WT2: เร่งแก้ไขปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินในพื้นที่เตรียมรองรับอุตสาหกรรมในแผนการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม โดยสร้างความเข้าใจและก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างคนในพื้นที่ เพื่อเอื้อต่อการบูรณาการทำงานในอนาคต (W_4 W_7 T_1 T_6)

WT3: ส่งเสริมสนับสนุนนักลงทุนในพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา (W_1 W_{11} T_6 T_8)

WT4: ปรับปรุงระบบ OSS และ NSW โดยสร้างกฎ มาตรการให้ทันสมัย (W_6 W_8 T_3 T_6)

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน (Internal Factors) (IFAS)	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายนอก (External Factors) (EFAS)	S1: ยางพาราเป็นวัตถุดิบของไทยที่ได้รับการยอมรับสูงในประเทศเพื่อนบ้าน S2: ยางพาราเป็นวัตถุดิบมีคุณภาพมาตรฐานเหมาะสำหรับการแปรรูป S3: ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลามีอำนาจสั่งการ/กำกับดูแลการบริหารงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และหน่วยงานต่างๆในพื้นที่ให้ปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการของจังหวัด S4: มีบุคลากรภาครัฐที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเกษตรในสาขายางพาราในพื้นที่ทำให้ทำงานตามแผนได้ต่อเนื่องบางหน่วยงาน เช่น กองควบคุมยาง กรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย S5: มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารโดยจังหวัดและรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง S6: พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาและจังหวัดใกล้เคียงมีความพร้อมของทรัพยากรธรรมชาติและผลิตผลเกษตรที่เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมต่อเนื่อง S7: นักลงทุนที่สนใจดำเนินธุรกิจในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตากมีความได้เปรียบในด้านการลงทุน ได้รับสิทธิพิเศษจาก BOI S8: มีแผนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมของภาคเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด	W1: การแปรรูปยางพาราไทยมีน้อย W2: ไม่มีท่าเรือน้ำลึกสำหรับขนส่งยางพาราไปประเทศคู่ค้า ทำให้ต้องผ่านประเทศมาเลเซียยังทำเรือป็นง W3: ขาดระบบบริหารระบบเบ็ดเสร็จ One Stop Service และการเชื่อมโยง ระบบสารสนเทศในรูปแบบ NSW ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ W4: นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษมีความชัดเจน แต่แนวทางการปฏิบัติในพื้นที่ไม่ชัดเจน ไม่เป็นรูปธรรม อาทิ โครงสร้างของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่กำหนดกรอบอัตรากำลังหรือมอบหมายให้บุคลากรปฏิบัติงานแต่ละด้านเป็นการเฉพาะ มีเพียงการมอบหมายให้บุคลากรจากแต่ละหน่วยงานมาทำหน้าที่เฉพาะกิจทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ W5: โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคยังไม่สมบูรณ์พร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า อาทิ ถนนเข้าสู่พื้นที่ (สายรอง) ที่เชื่อมโยงจากสายหลัก ระบบประปา ไฟฟ้า การกำจัดขยะของเสีย ฯลฯ W6: ผู้ประกอบการส่งออก และ Shipping ส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรฐานและขั้นตอนการขอเอกสารส่งออกยากขึ้น มีระเบียบการจัดทำระบบเอกสารใหม่ ระบบ single window ที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างในการกรอกข้อมูลมากขึ้น ทำให้การทำงานล่าช้าลงทำให้เสียโอกาสและมีต้นทุนสูงขึ้น W7: การบูรณาการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนขาดเอกภาพไม่มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน W8: การจัดตั้ง One Stop Service /National Single Window เพื่อส่งเสริมการค้าในธุรกิจในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษยังไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากยังคงมีขั้นตอนการประสานงานที่ไม่มี ความยืดหยุ่นและต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน W9: ความไม่สะดวกด้านขั้นตอน/กฎระเบียบของประเทศคู่ค้า ทำให้การดำเนินงาน หรือกระบวนการทำงานล่าช้า ไม่ต่อเนื่อง ไม่คล่องตัว W10: การติดต่อสื่อสาร ตลอดจนภาษาในการสื่อสารกับคู่ค้าไม่สะดวก จึงยังต้องอาศัย Shipping ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง W11: :ระเบียบพิธีการทางศุลกากร หรือการขอใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกยังไม่สะดวกเท่าที่ควรเกิดความล่าช้าในบางครั้ง

ปัจจัยภายใน (Internal Factors) (IFAS) ปัจจัยภายนอก (External Factors) (EFAS)		
โอกาส (O) O1: ภูมิศาสตร์และพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกยางพารา O2: นโยบายภาครัฐ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ,การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกร O3: การจัดตั้งและการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษถูกกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่ 9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ตามร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 O4: ภาครัฐปรับปรุงกฎระเบียบให้สหกรณ์การเกษตรสามารถเป็นผู้นำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรได้ O5: นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมให้สหกรณ์การเกษตรในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษดำเนินธุรกิจการค้าขายแดนโดยมีกรมส่งเสริมสหกรณ์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก	SO1: ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราครบวงจรและสร้างแบรนด์สินค้าไทยให้โดดเด่นเป็นที่รู้จัก(S₁ S₂ O₁ O₂) SO2: จัดตั้ง One Stop Service ภายใต้การบริหารของจังหวัดโดยมีผู้แทนทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกยางพาราร่วมด้วย (S₃ O₂) SO3: จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (S₂ S₆ S₇ O₁ O₂ O₃)	WO1: พัฒนาและขยายพื้นที่ทำเรือสงขลาซึ่งมีข้อจำกัดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือและท่าเลที่ตั้งซึ่งไม่ได้เป็นเส้นทางผ่านของสายเดินเรือ(W₂ W₅ O₂) WO2: พัฒนาศักยภาพด้านภาษา (W₁₀ O₃) WO3: พัฒนาด้านการให้บริการให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง(W₃ W₈ W₁₀ O₃) WO4: รัฐบาลลงทุนระบบซอฟต์แวร์ของระบบ National Single Window (W₈ W₁₀ O₂)
อุปสรรค (T) T1: ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษน้อย T2: ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวส่งผลกระทบต่อการผลิต/การส่งออกของไทย T3: กฎระเบียบ/เงื่อนไขการค้าทั้งด้านการส่งออก/นำเข้าของไทยและมาเลเซียไม่ค่อยเอื้อต่อการค้าขายแดนมากนัก T4: ข้อกำหนด/มาตรการกีดกันการค้า(Non-Tariff)/ ด้านคุณภาพ/ความปลอดภัยจากสารตกค้างในสินค้าเกษตร T5: ต้นทุนปัจจัยการผลิตสูงขึ้น(เช่น น้ำมัน , ค่าจ้างแรงงาน) T6: แนวโน้มการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรในมาเลเซียมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะยางพารามีการตั้งโรงงานผลิตอย่างถล่มทลายมากขึ้น T7: เกษตรกรขาดเงินทุนหมุนเวียน T8: เกษตรกรขาดความรู้เรื่องการผลิต การลดต้นทุน การตลาด	ST1: พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์(การบริหารคลังสินค้า/การขนส่ง) ในพื้นที่ SEZ ให้สอดคล้องและทันต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา SEZ ของประเทศ(S₁ S₂ T₁ T₂) ST2: ดำเนินมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการสนับสนุนการให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุน/การทำธุรกิจแก่สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการเอกชนในพื้นที่ SEZ อย่างจริงจังเพื่อเพิ่มศักยภาพทั้งด้านการลงทุนและการดำเนินธุรกิจ(S₄ S₆ S₇ T₁ T₇ T₈) ST3: เร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูลอย่างรอบด้าน(S₅ T₁)	WT1: จัดทำแผนพัฒนาด้านการค้าการลงทุน SEZ มุ่งเน้นการรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ (W₄ W₅ T₁ T₃) WT2: เร่งแก้ไขปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินในพื้นที่เตรียมรองรับอุตสาหกรรมในแผนการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม โดยสร้างความเข้าใจและก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างคนในพื้นที่ เพื่อเอื้อต่อการบูรณาการทำงานในอนาคต(W₄ W₇ T₁ T₆) WT3: ส่งเสริมสนับสนุนนักลงทุนในพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา (W₁ W₁₁ T₆ T₈) WT4: ปรับปรุงระบบ OSS และ NSW โดยสร้างกฎ มาตรการให้ทันสมัย (W₆ W₈ T₃ T₆)

ที่มา:จากการสำรวจ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 สถานการณ์การค้ายางพารา ผ่านด่านการค้าชายแดนจังหวัดสงขลา ในเดือนมกราคม 2559 ถึงเดือนกรกฎาคม 2559 มีปริมาณน้ำหนักร้อยละ 1,007,126 ตัน ประกอบด้วยสินค้ายางพาราที่เป็นวัตถุดิบมีหลายชนิด คือ น้ำยางเป็นน้ำหนักร้อยละหนึ่ง (น้ำยางข้น น้ำยางผสมเคมี น้ำยางสด) มีปริมาณการส่งออกมากผ่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.20 ยางแท่ง (ยางแท่งไม่ระบุชั้น ยางแท่งเอสทีอาร์10 ยางแท่งเอสทีอาร์10CV ยางแท่งเอสทีอาร์20 ยางแท่งเอสทีอาร์20CV ยางแท่งเอสทีอาร์5CV ยางแท่งเอสทีอาร์5L ยางแท่งเอสทีอาร์XL) มีปริมาณการส่งออกมากผ่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์คิดเป็นร้อยละ 34.46 ยางผสมเป็นน้ำหนักร้อยละหนึ่ง (ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ ยางผสมสารเคมี ยางผสมอื่นๆ) มีปริมาณการส่งออกมากผ่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์คิดเป็นร้อยละ 13.38 ยางแผ่น (ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควันชั้น1 ยางแผ่นรมควันชั้น1X ยางแผ่นรมควันชั้น2 ยางแผ่นรมควันชั้น3 ยางแผ่นรมควันชั้น4) มีปริมาณการส่งออกมากผ่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์คิดเป็นร้อยละ 9.55 และยางอื่นๆ ยางก้อนถ้วย ยางครีบน้ำตาล ยางเครพหนา ยางเครพอื่นๆ ยางสกีมเครพ ยางสกีมบล็อก เศษยาง) มีปริมาณการส่งออกมากผ่านพิธีการศุลกากรสะเดาและพิธีการศุลกากรปาดังเบซาร์คิดเป็นร้อยละ 1.41 โดยส่งออกไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมากที่สุดร้อยละ 49.95 รองลงมาประเทศมาเลเซียร้อยละ 23.77 ประเทศญี่ปุ่นร้อยละ 6.22 ประเทศสหรัฐอเมริการ้อยละ 1.94 และประเทศอื่นๆ (53 ประเทศ) ร้อยละ 18.13 ซึ่งประเทศไทยยังขาดการแปรรูปในการเพิ่มมูลค่าสินค้ายางพาราในขณะที่ประเทศมาเลเซียมีการพัฒนาการแปรรูปยางพารามากขึ้นจากการนำเข้าวัตถุดิบยางพาราในอัตราที่สูง

5.1.2 การบริหารจัดการด้านการส่งออกสินค้ายางพารา ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา การพัฒนาปรับปรุงในเรื่องพิธีการส่งออกกรมศุลกากร มีการเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW แล้ว 36 หน่วยงาน สำหรับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มี 4 หน่วยงาน คือ การยางแห่งประเทศไทยเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW กรมวิชาการเกษตรเชื่อมโยงข้อมูลแบบไร้เอกสารผ่านระบบ NSW ยังไม่ครบทุกสินค้า และกรมประมง กรมปศุสัตว์เชื่อมโยงข้อมูลแบบผ่านระบบ NSW แต่ยังไม่ใช้เอกสารกระดาษ ในการส่งออกยางพารามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กรมวิชาการเกษตรการยางแห่งประเทศไทย และกรมศุลกากร รวมทั้งการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในการรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

5.1.3 แนวทางพัฒนาการเกษตรจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา การกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการมีกลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราครบวงจร พัฒนาศักยภาพด้านภาษาการบริการให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง และเร่งปรับปรุงระบบ One Stop Service และ National Single Windows รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูลอย่างรอบด้าน สำหรับการจัดทำ TOWS Matrix เป็นการจัดทำกลยุทธ์หลายๆทางเพื่อให้เกิดทางเลือกทั้งกลยุทธ์ในเชิงรุกโดยใช้จุดแข็งเพื่อฉกฉวยประโยชน์จากโอกาส และกลยุทธ์ในเชิงรับในการปรับปรุงจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือข้อจำกัด

5.1.4 กลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาการส่งออกยางพารา ประกอบด้วย การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกสงขลา การลงทุนระบบซอฟต์แวร์ของระบบการนำเข้าส่งออก ทั้งนี้การเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากการส่งออกวัตถุดิบเป็นหลักปรับเปลี่ยนเป็นการส่งออกผลิตภัณฑ์โดยการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราเพื่อการส่งออก

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรมีการพัฒนาจากการผลิตวัตถุดิบเพื่อการส่งออกให้มีการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากยางพาราในการส่งออก

5.2.2 การพัฒนาให้เกิดการบริหารแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ในเบื้องต้นอาจเลือกพื้นที่นำร่องเพื่อการพัฒนา โดยดูองค์ประกอบอย่างอื่นควบคู่ไปด้วย เช่น ความเหมาะสมในแง่การดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและในประเทศ ดึงดูดผู้บริโภครายเฉพาะต่างประเทศ ความง่ายในการเข้าถึง รวบรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการส่งออกมารวมอยู่ด้วยกัน และการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมถึงระบบ National Single Window ที่ใช้เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเองโดยอัตโนมัติ และทำหน้าที่เป็น National Gateway สำหรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายในสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่นๆ นอกภูมิภาคอาเซียน ให้สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ

5.2.3 การพัฒนาและขยายพื้นที่ท่าเรือน้ำลึกสงขลามีสื่อจำกัดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือและท่าเลที่ตั้งซึ่งไม่ได้เป็นเส้นทางผ่านของสายเดินเรือ จึงควรมุ่งมั่นและส่งเสริมให้มีการพัฒนาบริการโดยภาครัฐควรขยายอายุสัมปทานให้แก่บริษัทเอกชนที่เป็นผู้บริหารพื้นที่ท่าเรือจากระยะเวลาครั้งละ 5 ปี เป็นครั้งละ 25 ปี อันจะทำให้สามารถตัดสินใจในการลงทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยการติดตั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับจูงใจให้มีผู้ใช้บริการท่าเรือมากขึ้น โดยเฉพาะการติดตั้งเครนขนถ่ายหน้าท่าหรือเครนบก แทนการใช้รถยก (Forklift) และเรือที่มีเครนติดตั้งประจำของบริษัทเดินเรือ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ธรรมรัตน์.(2542) ผลกระทบของการปิดด่านชายแดนต่อการค้าชายแดนไทย-พม่าศึกษากรณี
อำเภอแม่สอดจังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา โชคถาวร.(2542) ปัญหาการค้าชายแดนไทย-ลาวในเขตภาคเหนือตอนบน.เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
กองควบคุมยาง. (2559) รายงานการออกไปผ่านด่านศุลกากรในการส่งออกยาง.
- ด้านศุลกากรกรปาดังเบซาร์. (2559) รายงานสินค้าชายแดน.
- อาธิ ครูศากยวงศ์.(2544) การค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย. โครงการวิจัยทุนอุดหนุนงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. (2557). แนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
บริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.itd.or.th> (วันที่สืบค้น
ข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2558)
- สถาบันวิจัยยาง(2559) สถิติยางประเทศไทย กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไทย.
[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.nesdb.go.th> (วันที่สืบค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2558)
- สำนักงานตลาดกลางยางพาราสงขลา. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกด้านส่งออกยาง. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2555) การค้าชายแดนไทย-พม่า ปี 2554 และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน. เอกสารวิชาการ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 2.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9. (2547). สินค้าเกษตรชายแดนไทย-มาเลเซีย : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา.
กลุ่มแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 9.
- พิบูล ทิปะปาล. (2546) การจัดการเชิงกลยุทธ์ เขตเศรษฐกิจพิเศษ [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.tnews.co.th>
(วันที่สืบค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2558)
- ด้านศุลกากรกรอรัญประเทศ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการค้าชายแดน[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก :
<http://www.arancustoms.org> (วันที่สืบค้นข้อมูล 21 พฤศจิกายน 2558)
- คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สศช. รายงานความก้าวหน้าการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.newdb.go.th> (วันที่สืบค้นข้อมูล 16 พฤษภาคม 2559)
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. องค์ความรู้ [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.sme.go.th>
(วันที่สืบค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2558)

ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ 1 รายชื่อบริษัทที่ประกอบธุรกิจส่งออก

รายชื่อบริษัทที่ประกอบธุรกิจการส่งออกยางพาราผ่านด่านสะเตา ด้านปาดังเบซาร์ ไปประเทศต่าง ๆ

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
1	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	นิวซีแลนด์	ปาดังเบซาร์
2	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
3	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
4	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ปาดังเบซาร์
5	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
6	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
7	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
8	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
9	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	ฮ่องกง	ปาดังเบซาร์
10	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
11	บริษัท เจ.เอส.ที.รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
12	บริษัท เจ.เอส.ที.รับเบอร์ จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
13	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
14	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ปาดังเบซาร์
15	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	ปาดังเบซาร์
16	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
17	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
18	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
19	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
20	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
21	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
22	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
23	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ XL	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
24	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ XL	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
25	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสิงคโปร์	ปาดังเบซาร์
26	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
27	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
28	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
29	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
30	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
31	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
32	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
33	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
34	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
35	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
36	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
37	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
38	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
39	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
40	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
41	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
42	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
43	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
44	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
45	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
46	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
47	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	เศษยาง	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
48	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
49	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
50	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
51	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
52	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
53	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
54	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหรัฐเม็กซิโก	ปาดังเบซาร์
55	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
56	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐบุรพาอูรุกวัย	ปาดังเบซาร์
57	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
58	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
59	บริษัท ฟุ่งใหญ่ การยาง จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
60	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
61	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
62	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์
63	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
64	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
65	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
66	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
67	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
68	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
69	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาชน บังกลาเทศ	ปาดังเบซาร์
70	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
71	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
72	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตยศรีลังกา	ปาดังเบซาร์
73	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
74	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ปาดังเบซาร์
75	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
76	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
77	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
78	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐโคลอมเบีย	ปาดังเบซาร์
79	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
80	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
81	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเวเนซุเอลา	ปาดังเบซาร์
82	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
83	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
84	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	ปาดังเบซาร์
85	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
86	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
87	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแผ่นผึ่งแห้ง	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
88	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
89	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
90	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
91	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
92	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
93	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐเวเนซุเอลา	ปาดังเบซาร์
94	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางสกิมบล็อก	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
95	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล้า	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	ปาดังเบซาร์
96	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
97	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
98	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
99	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
100	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
101	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
102	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
103	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
104	บริษัท บริดจสโตน เนเชอรัล รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแท่งเอสพีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
105	บริษัท บริดจสโตน เนเชอรัล รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแท่งเอสพีอาร์ 20	สหรัฐเม็กซิโก	ปาดังเบซาร์
106	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
107	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
108	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
109	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
110	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
111	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
112	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
113	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
114	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
115	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
116	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
117	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
118	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
119	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
120	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
121	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
122	บริษัท บี.โรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
123	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตยศรีลังกา	ปาดังเบซาร์
124	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
125	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
126	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
127	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐโปรตุเกส	ปาดังเบซาร์
128	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
129	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
130	บริษัท พี.เค.ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
131	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
132	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สหภาพรัฐเซอร์เบียและมอน เตเนโกร	ปาดังเบซาร์
133	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
134	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
135	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
136	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
137	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
138	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	ปาดังเบซาร์
139	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
140	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
141	บริษัท มาร์เทครีเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
142	บริษัท เมทัลโก้ จำกัด สาขา สะเดา	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
143	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
144	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
145	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
146	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
147	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
148	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	ปาดังเบซาร์
149	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
150	บริษัท รับเบอร์แลนด์ โปรดักส์ จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
151	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
152	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
153	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
154	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
155	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์
156	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
157	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
158	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
159	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
160	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
161	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
162	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
163	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
164	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
165	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
166	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
167	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
168	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
169	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
170	บริษัท สยามมิชลิน จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางผสมสารเคมี	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
171	บริษัท สยามมิชลิน จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางผสมสารเคมี	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
172	บริษัท สยามมิชลิน จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
173	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
174	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
175	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
176	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
177	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแผ่นผึ่งแห้ง	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
178	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแผ่นรมควันชั้น 1X	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
179	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแผ่นรมควันชั้น 1X	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
180	บริษัท หวาไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
181	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ปาดังเบซาร์
182	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
183	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
184	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
185	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
186	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
187	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
188	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
189	บริษัท เอ วัน รับเบอร์ จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
190	บริษัท โอเรียลตัล รับเบอร์ โพร ดักส์ จำกัด สาขา สะเดา	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
191	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำ ยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
192	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
193	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
194	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
195	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
196	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
197	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
198	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
199	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
200	บริษัท วินเท็กซ์ รีบเบอร์ อินดสทรี จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
201	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
202	บริษัท สยามอินโด รีบเบอร์ จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
203	บริษัท หวาไถ่ รีบเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
204	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
205	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
206	บริษัท บี.ไรท์ รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
207	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
208	บริษัท หวาไถ่ รีบเบอร์ จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
209	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
210	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
211	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
212	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
213	บริษัท ไทยเทค รีบเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
214	บริษัท หาดสินรีบเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
215	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางสกิมบล็อก	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
216	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
217	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
218	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
219	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
220	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
221	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
222	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
223	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
224	บริษัท เซาท์แลนด์รีไซเคิล จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
225	บริษัท เซาท์แลนด์รีไซเคิล จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
226	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางก้อนถ้วย	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
227	บริษัท พี.เค.ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
228	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
229	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
230	บริษัท ททวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์
231	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
232	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
233	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
234	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
235	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
236	บริษัท หว้าไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
237	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
238	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	ยางผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
239	บริษัท ยางไทยปิคนิค จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
240	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
241	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรกัมพูชา	ปาดังเบซาร์
242	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
243	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	ฮ่องกง	ปาดังเบซาร์
244	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
245	บริษัท มาร์เทครีเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
246	บริษัท มาร์เทครีเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
247	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
248	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
249	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
250	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
251	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
252	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
253	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางสกิมบล็อก	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
254	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
255	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
256	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
257	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
258	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	ฮ่องกง	ปาดังเบซาร์
259	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
260	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
261	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
262	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
263	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
264	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
265	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
266	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
267	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
268	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
269	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
270	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
271	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	ยางสกีมบล็อก	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
272	บริษัท ไทยฮ้วยยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
273	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
274	บริษัท มาล์เทครับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
275	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
276	บริษัท กรีนไอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
277	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
278	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
279	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
280	บริษัท วินเท็กซ์ รีบเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
281	บริษัท วินเท็กซ์ รีบเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
282	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
283	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	ปาดังเบซาร์
284	บริษัท ไทยเทค รีบเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
285	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐปากีสถาน	ปาดังเบซาร์
286	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
287	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐโคลอมเบีย	ปาดังเบซาร์
288	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
289	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหรัฐเม็กซิโก	ปาดังเบซาร์
290	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
291	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
292	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
293	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
294	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
295	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
296	บริษัท หุ่นใหญ่ การยาง จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
297	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
298	บริษัท หว้าไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
299	บริษัท เจ.เอส.ที.รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
300	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
301	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	ปาดังเบซาร์
302	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
303	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
304	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	ปาดังเบซาร์
305	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
306	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
307	บริษัท หว้าไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
308	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
309	บริษัท พี.เค.ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
310	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
311	บริษัท ผลิตยางอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
312	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
313	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย	ปาดังเบซาร์
314	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
315	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
316	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
317	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
318	บริษัท เมทัลโก้ จำกัด สาขา สะเตา	ยางสกีมเครพ	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	ปาดังเบซาร์
319	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
320	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
321	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางสกีมบล็อก	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
322	บริษัท หวาไถ้ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
323	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
324	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
325	บริษัท พี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
326	บริษัท เมทัลโก้ จำกัด สาขา สะเตา	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนแอลจีเรีย	ปาดังเบซาร์
327	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
328	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
329	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางสกีมเครพ	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
330	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางชั้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
331	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางสกีมบล็อก	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
332	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
333	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
334	บริษัท หวาไถ้ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
335	บริษัท หวาไถ้ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
336	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
337	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	ปาดังเบซาร์
338	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐโปแลนด์	ปาดังเบซาร์
339	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสิงคโปร์	ปาดังเบซาร์
340	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
341	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
342	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
343	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
344	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
345	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
346	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
347	บริษัท กรีนไอโซพรีน จำกัด	น้ำยางชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
348	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
349	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางชั้น	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
350	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์
351	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
352	บริษัท กรีนไอโซพรีน จำกัด	น้ำยางชั้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
353	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
354	บริษัท ยางไทยปิเศษไต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
355	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
356	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
357	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางสกิมบล็อก	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	ปาดังเบซาร์
358	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
359	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
360	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
361	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
362	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
363	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	ปาดังเบซาร์
364	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
365	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสิงคโปร์	ปาดังเบซาร์
366	บริษัท หน้ฮั้วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
367	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
368	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
369	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
370	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
371	บริษัท รับเบอร์แลนด์ โปรดักส์ จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
372	บริษัท หน้ฮั้วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
373	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางแท่ง จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
374	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
375	บริษัท หวาไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
376	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
377	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
378	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
379	บริษัท หวาไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
380	บริษัท หวาไถ่ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	ปาดังเบซาร์
381	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
382	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
383	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
384	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม้ระบุงขึ้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
385	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
386	บริษัท เอส ที ลาเทกซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
387	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
388	บริษัท เมทัลโก้ จำกัด สาขา สะเดา	ยางสกิมบล็อก	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	ปาดังเบซาร์
389	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
390	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
391	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
392	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
393	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	แคนาดา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
394	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเปรู	ปาดังเบซาร์
395	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
396	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รีบเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
397	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ไอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
398	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
399	บริษัท ไทยรีบเบอร์ลาเทกซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
400	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
401	บริษัท หน้ฮั้วรีบเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
402	บริษัท หน้ฮั้วรีบเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแผ่นผึ่งแห้ง	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
403	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางแท่ง จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
404	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
405	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไมระบุชั้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
406	บริษัท ผลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
407	บริษัท นิยมรีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
408	บริษัท นิยมรีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
409	บริษัท พัทเท็กซ์ ทีทีอาร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
410	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
411	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
412	บริษัท เซาท์-อีสต์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	แคนาดา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
413	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
414	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	เครือรัฐออสเตรเลีย	ปาดังเบซาร์
415	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐโคลอมเบีย	ปาดังเบซาร์
416	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
417	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ไอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
418	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
419	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
420	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ปาดังเบซาร์
421	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	ปาดังเบซาร์
422	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
423	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	ปาดังเบซาร์
424	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
425	บริษัท พัทเท็กซ์ ทีทีอาร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	ปาดังเบซาร์
426	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
427	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
428	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
429	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
430	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
431	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
432	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐโปรตุเกส	ปาดังเบซาร์
433	บริษัท รีบเบอร์แลนด์ โปรดักส์ จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สหราชอาณาจักรเอมิเรตส์	ปาดังเบซาร์
434	บริษัท เซาท์แลนด์รีบเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ไอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
435	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
436	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รีบเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
437	บริษัท หน้ฮั่วรีบเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแผ่นรมควันชั้น 1X	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
438	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
439	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
440	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
441	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
442	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐลิทัวเนีย	ปาดังเบซาร์
443	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
444	บริษัท ไทยรีบเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
445	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
446	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รีบเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชน บังกลาเทศ	ปาดังเบซาร์
447	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	ปาดังเบซาร์
448	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตยศรีลังกา	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
449	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
450	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
451	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	ปาดังเบซาร์
452	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรกัมพูชา	ปาดังเบซาร์
453	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	ปาดังเบซาร์
454	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางแท่ง จำกัด	น้ำยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
455	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐชิลี	ปาดังเบซาร์
456	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
457	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	เครือรัฐออสเตรเลีย	ปาดังเบซาร์
458	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
459	บริษัท โอเรียลตัล รับเบอร์ โปรดักส์ จำกัด สาขา สะเดา	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
460	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
461	บริษัท กรีนโอโซพรีน จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
462	บริษัท ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
463	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	ปาดังเบซาร์
464	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
465	บริษัท พัทเท็กซ์ ทีทีอาร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
466	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	ปาดังเบซาร์
467	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเคนยา	ปาดังเบซาร์
468	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
469	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
470	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
471	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	ปาดังเบซาร์
472	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
473	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
474	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐเกาหลี	ปาดังเบซาร์
475	บริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหราชอาณาจักร	ปาดังเบซาร์
476	บริษัท เซาท์แลนด์รีซอร์ซ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
477	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	ปาดังเบซาร์
478	บริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	ปาดังเบซาร์
479	บริษัท จะนะน้ำยาง จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5L	สาธารณรัฐสังคมนิยม เวียดนาม	ปาดังเบซาร์
480	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำ ยางข้น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ XL	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
481	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
482	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	ปาดังเบซาร์
483	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนแอลจีเรีย	ปาดังเบซาร์
484	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
485	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	ปาดังเบซาร์
486	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	ปาดังเบซาร์
487	บริษัท ศรีตรังแอมโกลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
488	บริษัท สยามอินโด รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	ปาดังเบซาร์
489	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	ปาดังเบซาร์
490	บริษัท หว้าไถ้ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	ปาดังเบซาร์
491	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเทกซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางสกีมบล็อก	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ปาดังเบซาร์
492	บริษัท ไทยเทค รับเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	ปาดังเบซาร์
493	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	สหพันธรัฐรัสเซีย	ปาดังเบซาร์
494	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	มาเลเซีย	ปาดังเบซาร์
495	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกาเบิรตส์	ปาดังเบซาร์
496	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	ปาดังเบซาร์
497	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐตุรกี	ปาดังเบซาร์
498	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
499	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	ญี่ปุ่น	ปาดังเบซาร์
500	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรมยางพารา (1982) จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ปาดังเบซาร์
501	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	ปาดังเบซาร์
502	บริษัท บี.ไรท์ รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	สาธารณรัฐอินเดีย	ปาดังเบซาร์
503	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	มาเลเซีย	สะเดา
504	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	มาเลเซีย	สะเดา
505	บริษัท ไชยาพร ลาเทกซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
506	บริษัท ไชยาพร ลาเทกซ์ จำกัด	ยางสกีมเครพ	มาเลเซีย	สะเดา
507	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
508	บริษัท เซาท์แลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
509	บริษัท เซาท์-อีสต์รับเบอร์ จำกัด	ยางเครพหนา	มาเลเซีย	สะเดา
510	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
511	บริษัท ท้อปโกลฟ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
512	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
513	บริษัท ทัทวิน จำกัด	ยางเครพน้ำตาล	มาเลเซีย	สะเดา
514	บริษัท หุ้งใหญ่ การยาง จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
515	บริษัท ไทยกู๊ดแลนด์รับเบอร์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	มาเลเซีย	สะเดา
516	บริษัท ไทยมา รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
517	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ กรุป จำกัด สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
518	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
519	บริษัท บริดจสโตน เนเชอรัล รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	สะเดา
520	บริษัท บี เทค อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
521	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
522	บริษัท พี.เค.ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
523	บริษัท แพลทินัมรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
524	บริษัท ฟูเหนียนรับเบอร์โปรดักส์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
525	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
526	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	มาเลเซีย	สะเดา
527	บริษัท มาร์เทครับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
528	บริษัท มาร์เทครับเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
529	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐอินเดีย	สะเดา
530	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	สะเดา
531	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	สะเดา
532	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
533	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
534	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
535	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	สะเดา
536	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	สะเดา
537	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอิตาลี	สะเดา
538	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
539	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
540	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	สะเดา
541	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	สะเดา
542	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	สะเดา
543	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	สะเดา
544	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐโปแลนด์	สะเดา
545	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
546	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)	สะเดา
547	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินเดีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
548	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐเกาหลี	สะเดา
549	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
550	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	สะเดา
551	บริษัท ศรีสงขลา จำกัด	ยางเครพหนา	มาเลเซีย	สะเดา
552	บริษัท สะเดาอุตสาหกรรมยางพารา (1988) จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
553	บริษัท สะเดาอุตสาหกรรมยางพารา (1988) จำกัด	ยางแผ่นผึ่งแห้ง	มาเลเซีย	สะเดา
554	บริษัท หน้ำฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
555	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
556	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
557	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
558	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางแผ่นดิบ	มาเลเซีย	สะเดา
559	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	มาเลเซีย	สะเดา
560	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
561	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
562	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	ยางผสมสารเคมี	มาเลเซีย	สะเดา
563	บริษัท เอ วัน รับเบอร์ จำกัด	ยางก้อนถ้วย	มาเลเซีย	สะเดา
564	บริษัท เอ วัน รับเบอร์ จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
565	บริษัท เอส เค ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
566	บริษัท เอส ที ลาเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
567	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชินซุ่นเฮงรับเบอร์	น้ำยางสด	มาเลเซีย	สะเดา
568	บริษัท ไทยฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) สาขา บางกล่ำ	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	มาเลเซีย	สะเดา
569	บริษัท นิยมรับเบอร์ จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	มาเลเซีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
570	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ญี่ปุ่น	สะเดา
571	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ไอร์แลนด์	สะเดา
572	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
573	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 2	สาธารณรัฐตุรกี	สะเดา
574	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
575	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	สะเดา
576	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐโปแลนด์	สะเดา
577	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	สะเดา
578	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
579	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สหรัฐอเมริกา	สะเดา
580	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสทรี จำกัด	น้ำยางข้น	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
581	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสทรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอิตาลี	สะเดา
582	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	สะเดา
583	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	สะเดา
584	บริษัท หุ่นใหญ่ การยาง จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย	สะเดา
585	บริษัท ไทยมา รับเบอร์ จำกัด	ยางสกีมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
586	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเทคส์ กรุ๊ป จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางสกีมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
587	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยฮก รับเบอร์	น้ำยางสด	มาเลเซีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
588	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
589	บริษัท พัทลุงพาราเท็กซ์ จำกัด	น้ำยางสด	มาเลเซีย	สะเดา
590	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	สะเดา
591	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอินเดีย	สะเดา
592	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางผสมสารเคมี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
593	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
594	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	สะเดา
595	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 1	ญี่ปุ่น	สะเดา
596	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	โรมาเนีย	สะเดา
597	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	สะเดา
598	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐเกาหลี	สะเดา
599	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	ยางสกิมเครพ	มาเลเซีย	สะเดา
600	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางก้อนถ้วย	มาเลเซีย	สะเดา
601	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
602	บริษัท วินเท็กซ์ รับเบอร์ อินดัสทรี จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
603	บริษัท อี ฮับ ฮวด จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
604	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	สะเดา
605	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหรัฐอเมริกา	สะเดา
606	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	สะเดา
607	บริษัท เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
608	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	สะเดา
609	บริษัท เฟลเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 5CV	มาเลเซีย	สะเดา
610	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
611	บริษัท หุ่นใหญ่ การยาง จำกัด สาขาหาดใหญ่	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
612	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	สะเดา
613	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	สะเดา
614	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐอิตาลี	สะเดา
615	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหราชอาณาจักร	สะเดา
616	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	มาเลเซีย	สะเดา
617	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	แคนาดา	สะเดา
618	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
619	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	สะเดา
620	บริษัท บริดจสโตน เนเซอร์ล รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	สะเดา
621	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	สะเดา
622	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐตุรกี	สะเดา
623	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐสโลวีเนีย	สะเดา
624	บริษัท แพลทินัมรับเบอร์ จำกัด	ยางสกีมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
625	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	สะเดา
626	บริษัท สะเดาอุตสาหกรรมยางพารา (1988) จำกัด	ยางสกีมเครพ	มาเลเซีย	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด่านที่ส่งออก
627	บริษัท เจริญกิจ รับเบอร์ จำกัด	ยางเครพอื่นๆ	มาเลเซีย	สะเดา
628	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	สะเดา
629	บริษัท หน้ฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางธรรมชาติผสมอื่นๆ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
630	บริษัท ออมนิสตาร์ จำกัด	ยางผสมสารเคมี	มาเลเซีย	สะเดา
631	บริษัท เมทัลโก้ จำกัด สาขา สะเดา	น้ำยางข้น	มาเลเซีย	สะเดา
632	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	สะเดา
633	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
634	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ราชอาณาจักรเบลเยียม	สะเดา
635	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	แคนาดา	สะเดา
636	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐบัลแกเรีย	สะเดา
637	บริษัท ถาวรอุตสาหกรรม ยางพารา (1982) จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
638	บริษัท รันนา (ประเทศไทย) จำกัด	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สาธารณรัฐฝรั่งเศส	สะเดา
639	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 4	ญี่ปุ่น	สะเดา
640	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	ญี่ปุ่น	สะเดา
641	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหรัฐอเมริกา	สะเดา
642	บริษัท ศรีสงขลา จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
643	บริษัท ทัทวิน จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
644	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแผ่นรมควันชั้น 3	สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	สะเดา

ลำดับ	ชื่อผู้ส่งออก	ชนิดยาง	ประเทศปลายทาง	ด้านที่ส่งออก
645	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
646	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	สะเดา
647	บริษัท ยางไทยปักษ์ใต้ จำกัด	ยางแท่งเอสทีอาร์ 10	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	สะเดา
648	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรนเธอร์แลนด์	สะเดา
649	บริษัท เอส ที ลาเท็กซ์ จำกัด	ยางสกิมเครพ	มาเลเซีย	สะเดา
650	บริษัท ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐชิลี	สะเดา
651	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา	สะเดา
652	บริษัท หาดสินรับเบอร์ จำกัด	ยางสกิมบล็อก	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	สะเดา
653	บริษัท ฟูเหียนรับเบอร์โปรดักส์ จำกัด	น้ำยางข้น	สาธารณรัฐสิงคโปร์	สะเดา
654	บริษัท หน้าฮั่วรับเบอร์ จำกัด สาขา หาดใหญ่	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20	ราชอาณาจักรสเปน	สะเดา
655	บริษัท หาดสินลาเท็กซ์ จำกัด	ยางแท่งไม่ระบุชั้น	สาธารณรัฐประชาชนจีน	สะเดา
656	บริษัท ฉลองอุตสาหกรรมน้ำยางข้น จำกัด	ยางสกิมบล็อก	มาเลเซีย	สะเดา
657	บริษัท ศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ยางแท่งเอสทีอาร์ 20CV	ญี่ปุ่น	สะเดา